

Załącznik 2a.
Do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej

AUTOREFERAT
PRZEDSTAWIAJĄCY OPIS DOROBKU
I OSIĄGNIĘĆ NAUKOWO-BADAWCZYCH
W JĘZYKU POLSKIM

dr Katarzyna Szopik-Depczyńska
Katedra Zarządzania Przedsiębiorstwem
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
Uniwersytet Szczeciński

Szczecin, marzec 2019

Spis treści

1. Imię i nazwisko.....	3
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne.....	3
3 Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych...	3
4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2016 r. poz.882 ze zm. w Dz.U. z 2016 r. poz.1311.).....	3
4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego.....	3
4.2. Publikacja wchodząca w skład osiągnięcia naukowego.....	3
4.3. Omówienie celu naukowego wskazanej publikacji i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.....	4
5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, organizacyjnych, dydaktycznych i popularyzatorskich.....	18
5.1. Osiągnięcia naukowo-badawcze przed uzyskaniem stopnia doktora nauk ekonomicznych.....	18
5.2. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych.....	18
5.3. Wskaźniki dokonań naukowych.....	30
5.4. Udział w komitetach redakcyjnych czasopism i redakcja monografii naukowych.....	31
5.5. Recenzje opracowań naukowych.....	31
5.6. Osiągnięcia w zakresie konferencji naukowych.....	32
5.7. Międzynarodowe i krajowe nagrody i wyróżnienia.....	33
5.8. Udział w zespołach i sieciach badawczych.....	33
5.9. Udział w międzynarodowych i krajowych projektach naukowo-badawczych i dydaktycznych.....	35
5.10. Staże naukowe.....	36
5.11. Współpraca z biznesem i kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z przedsiębiorstwami.....	37
5.12. Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach.....	37
5.13. Działalność dydaktyczna.....	37
5.14. Funkcje pełnione na uczelni.....	38
5.15. Osiągnięcia w zakresie umiędzynarodowienia oraz popularyzacji nauki i dydaktyki.....	38
5.16. Opieka naukowa nad studentami.....	39
5.17. Wykonanie ekspertyz i opracowań na zamówienie.....	40
5.18. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych.....	40
5.19. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych.....	40
5.20. Zestawienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, organizacyjnych i popularyzatorskich.....	40

1. Imię i nazwisko: Katarzyna Szopik-Depczyńska

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe/artystyczne - z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

- **2004** - dyplom ukończenia studiów magisterskich na Uniwersytecie Szczecińskim, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania; kierunek studiów - zarządzanie i marketing. Praca przygotowana pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. Dariusza Zarzeckiego,
- **2009** - dyplom doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia, nadany uchwałą Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 9 kwietnia 2009 roku, na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej pt. *Determinanty kształtowania aktywności badawczo-rozwojowej w przedsiębiorstwach* pod kierunkiem naukowym prof. zw. dr hab. Władysława Janasza. Praca doktorska wyróżniona nagrodą JM Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego,
- **2013** - dyplom ukończenia studiów podyplomowych „*Zarządzanie projektem badawczym i komercjalizacja wyników badań*” na Uniwersytecie Szczecińskim, Wydział Zarządzania i Ekonomiki Usług.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

- **01.06.2011r. – obecnie** – Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania, Uniwersytet Szczeciński, adiunkt (mianowanie),
- **01.10.2004r. – 31.05.2011r.** - Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania, Uniwersytet Szczeciński, asystent (mianowanie),
- **2011-2014** - Zachodniopomorska Szkoła Biznesu w Szczecinie, wykładowca (umowy cywilno-prawne),
- **2011-2015** - Uniwersytet Zielonogórski, wykładowca (umowy cywilno-prawne),
- **2015-2017** - Wyższa Szkoła Logistyki w Poznaniu, wykładowca (umowy cywilno-prawne).

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.)

4.1. Tytuł osiągnięcia naukowego

Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw

4.2. Publikacja wchodząca w skład osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe odpowiadające art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.), które uznaję za znaczący wkład w rozwój nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, wskazuję monografię pt.

Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw, Rozprawy i Studia T. (MCXXI) 1047. Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2018, ss.291, ISBN 978-83-7972-245-7, ISSN 0860-2751.

Recenzentami wydawniczymi monografii byli:

- prof. dr hab. Jan Brzóska – Politechnika Śląska
- dr hab. Marek Szajt, prof. PCz – Politechnika Częstochowska

4.3. Omówienie celu naukowego wskazanej publikacji i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

Przedmiot monografii oraz przesłanki wyboru tematu badań

Zmiana warunków funkcjonowania przedsiębiorstw w turbulentnym otoczeniu gospodarczym, związanym z procesami globalizacji, doprowadziła do zaproponowania sześciu generacji metod zarządzania działalnością B+R, w zależności od jej powiązania ze strategią przedsiębiorstwa. Obecnie, jednostki realizujące działalność B+R są zmuszone do konsolidacji wiedzy dzięki tworzeniu synergii między różnymi grupami zaopatrującymi te jednostki w wiedzę. Z uwagi na rosnącą złożoność i wielodyscyplinarność badań, w których szybkość i innowacyjne kombinacje produktów stanowią główną siłę konkurencyjną, metody zarządzania działalnością B+R powinny, i zapewne będą, obejmować aktywnie połączone sieci uzupełniających się zasobów¹. Powinna ponadto nastąpić poprawa elastyczności w sferze B+R przez integrację skutecznych kanałów komunikacji ze wszystkimi uczestnikami sieci². Ma to związek z koncepcją otwartej innowacji zaproponowaną przez H.W. Chesbrougha, która rozwinęła się w bardzo szybkim tempie. Krajobraz ekonomii skali i umocnionych ośrodków badawczo-rozwojowych przekształcił się w bardziej nieprzewidywalny, charakteryzujący się wysokim stopniem niepewności rynkowej i technologicznej, wymagającym bardziej otwartych modeli biznesowych związanych z prowadzeniem działalności innowacyjnej. W teorii otwartej innowacji H. W. Chesbrough podkreślał, aby doceniać i koncentrować się na wykorzystaniu kanałów wewnętrznych i zewnętrznych na rynku, w celu kreowania innowacji³.

Jednym z głównych obszarów, podkreślanych obecnie w literaturze przedmiotu, będących swoistą formą teorii otwartej innowacji, jest współpraca z użytkownikami w zakresie tworzenia nowych lub udoskonalonych produktów. Tematyka innowacji pochodzącej od użytkownika jest aktualnie szeroko dyskutowana w literaturze przedmiotu w kontekście paradygmatu wiodącego użytkownika. Wiodący użytkownik był obiektem zainteresowania E. von Hippela już pod koniec lat 80. XX wieku, który sformułował terminy: „paradygmat aktywnego klienta” czy „wiodący użytkownik”. Opracował on nową koncepcję innowacji, argumentując, że użytkownicy są tak samo ważni lub wręcz ważniejsi od producentów, a źródła innowacji należy upatrywać w nowoczesnych społeczeństwach⁴. Dziś główne elementy konstrukcyjne tego nowego wówczas paradygmatu innowacyjności użytkownika

¹E. Miotti, F. Sachwald (2003), *Co-operative R&D: why and with whom? A integrated framework of analysis*, Research Policy, vol. 32, issue 8, s. 1481-1499.

² D. Jayawarna, R. Holt (2009), *Knowledge and quality management: An R&D perspective*, Technovation, no. 29, s. 775-785.

³ H.W. Chesbrough, *Open Innovation: The new imperative for creating and profiting from technology*, Harvard Business Press 2003, s 17.

⁴ G.L. Urban, E. von Hippel (1988), *Lead users analyses for the development of new industrial products*, Management Science, vol. 34 (5), s. 569-582.

wiodącego (ang. *lead user*), są wyjaśniane i uwydatniane dzięki zbiorowemu wysiłkowi, który łączy rozwój teorii z dużym i szybko rosnącym zbiorem empirycznych dowodów w ramach różnych kontekstów.

Rozwinięciem koncepcji wiodącego użytkownika jest współcześnie omawiana propozycja „innowacji kreowanej przez użytkownika” (*user-driven innovation* – UDI), która oferuje systematyczne podejście do zorientowanej na użytkownika otwartej działalności innowacyjnej, w tym badawczo-rozwojowej (ang. *open R&D*)⁵. Wynika to z tego, że pozycja klienta sukcesywnie zmieniała się w ciągu ostatnich 30 lat – począwszy od biernego odbiorcy, do aktywnego uczestnika w tworzeniu wartości przedsiębiorstwa. Obecnie wykorzystuje się szeroko wiedzę w ramach rozszerzonej sieci, która obejmuje w szczególności właśnie kompetencje użytkowników⁶. Są oni coraz częściej twórcami rozwiązań, które skłonni byłiby nabyć w przyszłości jako gotowe produkty. W tym kontekście zdolność do wykorzystania użytkowników w procesie B+R może być decydującym czynnikiem powodzenia projektu, choć ze względu na swoją złożoność, może także stanowić wyzwanie dla organizacji. Koncentrując się na funkcjach produktu najbardziej preferowanych przez konsumenta, czas trwania i koszty procesu opracowywania produktu w ramach działalności B+R, dzięki współpracy z użytkownikiem, mogą zostać obniżone. Jak powszechnie wiadomo, działalność badawczo-rozwojowa jest kosztowna, a wiele inwestycji w tym zakresie często nie przynosi oczekiwanych korzyści. W szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw wysokie ryzyko i inwestycje finansowe są podstawowymi przeszkodami aktywizacji działalności B+R⁷. Dlatego też zastosowanie koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika może być sposobem na stymulowanie prac badawczych w przedsiębiorstwach poprzez pozyskanie niezbędnej w procesie B+R wiedzy od użytkowników, zrozumienie ich jawnych i ukrytych wymagań, a następnie zaprojektowanie produktów ściśle odpowiadających ich aktualnym i przyszłym potrzebom. Sprzyja temu nowoczesna technologia – Internet i media społecznościowe, umożliwiając komunikację i współpracę z coraz liczniejszymi grupami użytkowników. Zważywszy na szybki rozwój środków masowego przekazu, wykorzystanie koncepcji UDI wydaje się mieć ogromny potencjał w zakresie stymulowania prac B+R. Należy jednak podkreślić, że w tym przypadku teoria pozostaje w tyle za praktyką, a procesy te nie zostały jeszcze dostatecznie zbadane.

Procesy innowacyjne, rola działalności B+R w kreowaniu innowacyjnych rozwiązań, czy znaczenie koncepcji UDI w kształtowaniu procesów innowacyjnych, są przedmiotem zainteresowania badaczy na całym świecie. Z analizy publikacji naukowych z zakresu nauk o zarządzaniu wynika jednak, że traktowane są one jako osobne zagadnienia. Szczególnie dotychczasowy dorobek naukowy z zakresu uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w przedsiębiorstwach można uznać za bardzo skromny. Kwestia formułowania rekomendacji w zakresie aktywizowania sfery B+R w przedsiębiorstwach przy wykorzystaniu koncepcji UDI nie jest w pełni dostrzegana i mimo jej znaczenia w teorii oraz praktyce zarządzania, brakuje badań i publikacji o zakresie podobnym do przedstawionego w pracy. Badania nad przedsiębiorstwami wdrażającymi UDI dotąd koncentrowały się na metodzie studium przypadku oraz bardzo nielicznych badaniach ilościowych, lecz obejmujących tylko konkretny sektor. Badano jedynie wpływ koncepcji UDI na efekty działalności innowacyjnej w postaci wdrożonych rozwiązań, bez zagłębiania się w uwarunkowania procesów B+R. Zidentyfikowałam tym samym lukę badawczą (w zakresie metodycznym, empirycznym oraz

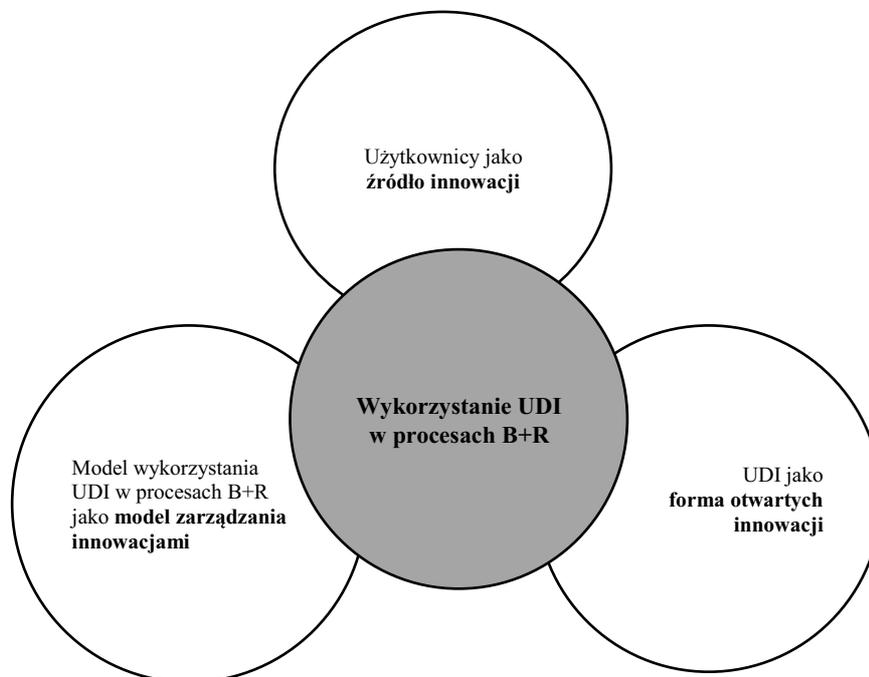
⁵F. Steinhoff, H. Breuer (2009), *Customer-centric open R&D and innovation in the telecommunication industry*, Proceedings of the 16th International Product Development Management Conference on Managing Dualities in the Innovation Journey, Twente, Holandia, s. 4.

⁶ C. K. Prahalad, V. Ramaswamy (2004), *The future of competition: co-creating unique value with customers*, Harvard Business Press, s. 6.

⁷ E. Wise, *Understanding user-driven innovation*, Tema Nord, Nordic Council of Ministers 2006, s. 5–33.

aplikacyjnym) wynikającą z niedostatku prac zawierających badanie uwarunkowań współpracy z użytkownikami w ramach koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Biorąc pod uwagę powyższe, przedmiotem monografii jest problematyka wykorzystania koncepcji UDI w kształtowaniu procesów badawczo-rozwojowych w przedsiębiorstwach funkcjonujących w Polsce. Omawiana dysertacja wypełnia zidentyfikowaną w tym zakresie lukę badawczą. Jest jednocześnie wprowadzeniem do dalszych badań praktycznych i rozważań teoretycznych w tym obszarze. Analizy ilościowe zastosowane w pracy mają tym samym charakter nowatorski.

Przedstawione powyżej przesłanki były podstawą do przygotowania niniejszej monografii, która wpisuje się w badania podstawowe⁸. Rozpatrywany w pracy problem badawczy jest problemem naukowym – mieści się w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, a uściślając – w subdyscyplinie zarządzanie innowacjami w ramach nurtu praktycznego na poziomie operacyjnym⁹. Realizowana tematyka pracy i przeprowadzone badania w odniesieniu do zakresów tematycznych tej subdyscypliny naukowej stanowi wkład w jej rozwój, a precyzyjniej – jest jej poszerzeniem, co zaprezentowano w formie graficznej na rysunku 1.

Rysunek 1. Realizowany problem badawczy w odniesieniu do zakresów tematycznych subdyscypliny zarządzanie innowacjami
Źródło: opracowanie własne.

⁸Badania te, nazywane także poznawczymi, polegają na teoretycznym wzbogaceniu wiedzy określonej dziedziny lub dyscypliny. W ramach tego rodzaju badań odkrywane są nowe prawdy i związki występujące między zjawiskami, tworzona jest podbudowa teoretyczna i opracowywane są nowe teorie. Założenia tych badań są teoretyczne (typu poznawczego), a rozpatruje się i wyjaśnia problemy naukowych teorii lub koncepcji, zob. M. Szarucki (2016), *Koncepcja doboru metod w rozwiązywaniu problemów zarządzania*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków, s. 9; J. Apanowicz (2005), *Metodologiczne uwarunkowania pracy naukowej*, Difin, Warszawa, s. 40.

⁹Zarządzanie innowacjami jest jedną z siedmiu subdyscyplin na poziomie operacyjnym dotyczącym poziomów zarządzania w nurcie praktycznym nauk o zarządzaniu. Pozostałe sześć to: wspomaganie decyzji menedżerskich, zachowania organizacyjne, zarządzanie procesami, zarządzanie jakością, zarządzanie projektami oraz zarządzanie wiedzą i informacją (zob. S. Cyfert, W. Dyduch, D. Latusek-Jurczak, J. Niemczyk, A. Sopińska (2014), *Subdyscypliny w naukach o zarządzaniu - logika wyodrębnienia, identyfikacja modelu koncepcyjnego oraz zawartość tematyczna*, Organizacja i Kierowanie, nr 1 (161), s. 43.

Nawiązując do zakresów tematycznych dotyczących subdyscypliny zarządzanie innowacjami, omawiany problem badawczy może być zatem rozpatrywany z kilku punktów widzenia. Po pierwsze, koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI), choć powstała na bazie „paradygmatu wiodącego użytkownika” E. von Hippela, zyskała zainteresowanie badaczy w kontekście koncepcji otwartych innowacji W. H. Chesbrougha. Koncepcja otwartych innowacji skupiała się, ujmując najprościej, na założeniu o współpracy w procesie tworzenia innowacji. Przedsiębiorstwa, które stosują otwarty model innowacji pozyskują potrzebną do tego celu wiedzę w ramach budowanej sieci kontaktów (instytucje badawcze, dostawcy, klienci, konkurenci, instytucje otoczenia biznesu i inne). Można zatem uznać, że UDI jest swoistą **formą otwartych innowacji**, jednak skupioną na użytkownikach i ich aktywnym uczestnictwie w procesie innowacyjnym. Po drugie, ponieważ UDI dotyczy wprost współpracy z użytkownikami, są oni niewątpliwie **źródłem innowacji**. Po trzecie, jednym z celów pracy jest budowa modelu wykorzystania tej koncepcji w procesach B+R, dlatego można ów model rozpatrywać w kategoriach **modelu zarządzania innowacjami** w badanych przedsiębiorstwach w Polsce, które w swoją działalność badawczo-rozwojową angażują użytkowników.

Cele i hipotezy badawcze

Biorąc pod uwagę zidentyfikowany niedostatek prac naukowych dotyczących uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R przedsiębiorstw, postawiono w pracy ogólny oraz cząstkowe cele badawcze, które odnoszą się zarówno do warstwy teoretycznej, jak i empirycznej pracy.

Głównym celem pracy jest identyfikacja uwarunkowań zastosowania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) w działalności badawczo-rozwojowej oraz budowa modelu wykorzystania UDI w procesach B+R w przedsiębiorstwach w Polsce. Z ogólnie sformułowanego celu wynikają następujące cele cząstkowe. **Celem teoriopoznawczym** jest usystematyzowanie wiedzy dotyczącej UDI w teorii i praktyce gospodarczej, identyfikacja i analiza uwarunkowań wykorzystania UDI w kontekście wykorzystania w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw oraz stworzenie modelu wykorzystania UDI w działalności B+R badanych przedsiębiorstw. **Celem metodologicznym** pracy jest zaprojektowanie badania dotyczącego oddziaływania uwarunkowań na wykorzystanie UDI w procesach badawczo-rozwojowych w przedsiębiorstwach w Polsce. **Celem empirycznym** pracy jest analiza i ocena uwarunkowań wykorzystania UDI w ramach działalności B+R badanych przedsiębiorstw. Cel poznawczy, zarówno w zakresie teoretycznym, empirycznym i metodologicznym znajdują dopelnienie w **celu aplikatywnym**, którym jest sformułowanie wytycznych dla przedsiębiorstw w celu zmian dotyczących aktywizacji wykorzystania koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej oraz określenie roli i wpływu polityki państwa na zwiększenie wykorzystania UDI w działalności B+R przedsiębiorstw wraz z propozycjami zmian.

Ze względu na teoretyczno-empiryczny charakter rozważań naukowo-badawczych oraz na podstawie analizy literatury przedmiotu sformułowałam hipotezę główną oraz hipotezy szczegółowe. **Główną hipotezą badawczą (H) jest twierdzenie, że wykorzystanie UDI w procesach badawczo-rozwojowych w przedsiębiorstwach w Polsce przybiera różne formy i zakres w odniesieniu do typów użytkowników i sposobów tworzenia nowych rozwiązań z zastosowaniem płynącej od nich wiedzy oraz jest uwarunkowane głównie czynnikami o charakterze endogenicznym i rodzajem prowadzonych prac B+R.**

W związku ze sformułowaniem hipotezy głównej, wyłoniły się następujące hipotezy szczegółowe:

- H1. Działania w obszarze budowania relacji z użytkownikami, dotyczące wyłącznie regularnych kontaktów i badania poziomu zadowolenia użytkowników z produktów przedsiębiorstwa, nie wpływają na skuteczność prac B+R mierzonych liczbą wprowadzonych innowacji i zrealizowanych projektów B+R.
- H2. Powiązanie strategii marketingowej z działalnością B+R oraz wielkość zatrudnienia w obszarze marketingu są dodatnio skorelowane ze skłonnością do wykorzystania UDI w procesach B+R.
- H3. Przedsiębiorstwa wykorzystujące UDI w działalności B+R kładą duży nacisk na kreowanie i utrzymywanie pozytywnego wizerunku marki w świadomości użytkowników.
- H4. Reprezentowany sektor działalności przedsiębiorstwa (sektor usług vs. sektor przetwórstwa przemysłowego) nie wpływa na wybór użytkowników jako źródła informacji dla prowadzonych prac B+R.
- H5. Istnieje dodatnia zależność między postrzeganiem sektora jako atrakcyjnego, a planowanym wykorzystaniem koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw.
- H6. Dynamiczny rozwój Internetu jest ważną determinantą wykorzystania UDI w procesie badawczo-rozwojowym przedsiębiorstw.
- H7. Istnieje dodatnia zależność między wykorzystywaniem narzędzi i technik bezpośredniego kontaktu z użytkownikiem, a celami implementacji UDI w procesie badawczo-rozwojowym przedsiębiorstw.

Struktura monografii

Głównemu celowi i zakresowi badań podporządkowałam układ pracy, na który złożyło się sześć rozdziałów o charakterze teoretycznym, metodycznym i egzemplifikacyjno-weryfikacyjnym.

W **pierwszym** rozdziale omówiłam genezę i ideę koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) oraz scharakteryzowałam szczegółową typologię i rolę użytkownika w procesie wykorzystania tej koncepcji. Przedstawiłam także techniki i narzędzia kontaktu z użytkownikami oraz zaprezentowałam wybrane przykłady wykorzystania UDI w przedsiębiorstwach na świecie.

W rozdziale **drugim** zaprezentowałam uwarunkowania wykorzystania UDI w kształtowaniu aktywności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Omówiłam w nim znaczenie budowania więzi z użytkownikami, orientacji marketingowej przedsiębiorstw czy budowania świadomości marki jako endogenicznych determinant wykorzystania koncepcji UDI w przedsiębiorstwach. Odniosłam się także do uwarunkowań sektorowych oraz nowoczesnych kanałów komunikacji jako uwarunkowań egzogenicznych wykorzystania UDI w przedsiębiorstwach.

W **trzecim** rozdziale omówiłam metodyczne aspekty związane z pomiarem działalności B+R i UDI w przedsiębiorstwach. Wykonałam także próbę zaprojektowania badań empirycznych w obszarze wykorzystania UDI w działalności B+R przedsiębiorstw, jak również omówiłam metody wykorzystane do badania, w tym metodę studium przypadku oraz metody statystyczne. W rozdziale tym zawarłam także charakterystykę przedsiębiorstw podlegających badaniu oraz ich aktywności w zakresie działalności B+R.

Rozdział **czwarty** to pierwszy z rozdziałów empirycznych, w którym zaprezentowałam wyniki przeprowadzonych badań. Omówiłam w nim implementację UDI w działalności B+R badanych przedsiębiorstw w Polsce w latach 2015–2017. Przedstawiłam wyniki badań

z zakresu współpracy z użytkownikami w procesach B+R, celów, efektów i barier związanych z wykorzystaniem koncepcji UDI w badanych przedsiębiorstwach. Na koniec, na podstawie metody studium przypadków, omówiłam proces implementacji UDI w działalności badawczo- rozwojowej w przedsiębiorstwach funkcjonujących w Polsce.

Rozdział **piąty**, drugi z rozdziałów empirycznych, dotyczy determinant wykorzystania UDI w działalności B+R badanych przedsiębiorstw w Polsce w latach 2015–2017. Odniosłam się w nim do omówionych na podstawie literatury przedmiotu w rozdziale trzecim uwarunkowań wykorzystania UDI w przedsiębiorstwach i ich faktycznego wpływu na działalność B+R badanych przedsiębiorstw.

Ostatni, **szósty** rozdział zawiera krytyczną ocenę poziomu implementacji i uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R badanych przedsiębiorstw. Zaprezentowałam w nim także **autorski model** wykorzystania UDI w procesach B+R badanych przedsiębiorstw oraz zaproponowałam kierunki zmian w przedsiębiorstwach i polityce państwa w celu zwiększenia zakresu wykorzystania UDI w działalności badawczo- rozwojowej przedsiębiorstw w Polsce.

W **zakończeniu** zawarłam podsumowanie dyskursu, wskazałam ograniczenia pracy oraz propozycję dalszych badań z przedmiotowej problematyki.

Uzupełnieniem monografii są załączniki. Załącznik 1 zawiera tabele i wykresy nieujęte w tekście głównym. Załącznik 2 zawiera kwestionariusz ankietowy na temat innowacyjności, działalności B+R oraz wykorzystania koncepcji UDI w przedsiębiorstwach w Polsce w latach 2015-2017, który skierowany był do przedsiębiorstw prowadzących działalność badawczo- rozwojową. Załącznik 3 zawiera scenariusz indywidualnego wywiadu telefonicznego wykorzystany w pierwszym etapie badań, dotyczący identyfikacji przedsiębiorstw mających zaplecze B+R oraz aktywnie współpracujących z użytkownikami w zakresie realizowanych projektów B+R. Załącznik 4 zawiera scenariusz indywidualnego wywiadu telefonicznego pogłębionego, który został zastosowany w drugim etapie badań dotyczących wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R.

Procedura oraz metody badawcze wykorzystywane w pracy

Proces badawczy rozpoczęłam od etapu identyfikacji najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw w Polsce, w tym inwestujących w B+R. Na podstawie rankingów innowacyjnych przedsiębiorstw corocznie opracowywanych przez „Wprost”, „Newsweek”, „Red Herring”, Deloitte czy Instytut Nauk Ekonomicznych PAN oraz korporacji transnarodowych posiadających centra badawczo- rozwojowe w Polsce, w listopadzie 2017 r. utworzona została baza danych, w której znalazło się 678 przedsiębiorstw. W kolejnym kroku, z utworzonej w ten sposób bazy, wyodrębniono przedsiębiorstwa, które wykorzystują koncepcję UDI (miało to miejsce w grudniu 2017 roku i styczniu 2018 roku). Zaledwie część respondentów (nieco ponad 20%) wskazało aktywny udział użytkowników ramach działalności badawczo- rozwojowej i tworzenie na tej podstawie innowacji. Zostało to określone na podstawie wstępnych rozmów telefonicznych z przedstawicielami przedsiębiorstw, w szczególności pracownikami działów B+R. W wyniku tego etapu badań baza przedsiębiorstw została ograniczona do grupy 137 przedsiębiorstw. Następnym etapem było przesłanie w styczniu 2018 roku autorskiej ankiety w formie elektronicznej do wytypowanej grupy przedsiębiorstw. Badanie zostało przeprowadzone z wykorzystaniem elektronicznego kwestionariusza (formularz Google Forms) przy zastosowaniu dwóch technik zbierania danych – CAWI i CATI. Ostatecznie badanie zrealizowałam w 57 przedsiębiorstwach, a zatem wskaźnik response rate wyniósł 41,6%. Zakres tematyczny prezentowanej pracy, wraz z hipotezą główną, szczegółowymi hipotezami badawczymi i celami, współokreślają założenia metodologiczno- metodyczne pracy i wpływają na przyjęte

podejście badawcze. W części konceptualno-teoretycznej wykorzystałam metody wnioskowania dedukcyjnego. W części empirycznej zaś posłużyłam się wnioskowaniem indukcyjno-dedukcyjnym, powszechnie znanymi metodami analizy jakościowej i ilościowej, którą przeprowadziłam na podstawie badań ankietowych i wywiadów z przedstawicielami badanych przedsiębiorstw. Analizę danych przeprowadziłam z wykorzystaniem programów Excel i Statistica 13.0. Aby wzbogacić warstwę empiryczną pracy, przeprowadziłam dwa indywidualne wywiady rozszerzone w marcu 2018 roku. Pierwszy odbył się osobiście w przedsiębiorstwie reprezentującym sektor przemysłowy. Rozmowa z pracownikiem działu B+R trwała prawie 5 godzin, w trakcie których zapoznałam się z jednym z projektów polegającym na współpracy z użytkownikami w procesie B+R. Drugi wywiad rozszerzony – w przedsiębiorstwie reprezentującym sektor usługowy odbył się telefonicznie i trwał około godziny. W trakcie rozmowy omówiono jeden z projektów przedsiębiorstwa oparty na współpracy z użytkownikami, cieszący się dużą popularnością.

W pracy, oprócz metody studium przypadku, zastosowałam metody wnioskowania statystycznego oraz wielowymiarowej analizy statystycznej umożliwiające zweryfikowanie postawionych hipotez badawczych. Większość analiz bazuje na statystykach opisowych. Oprócz nich, w pracy zastosowałam metody segmentacji opisowej (analizę skupień) i segmentację predykcyjną (drzewa klasyfikacyjne). Identyfikację optymalnej liczby segmentów przeprowadziłam na podstawie uogólnionej metody k -średnich dostępnej w programie Statistica Data Miner, która dzięki mechanizmowi V -krotnego testu krzyżowego pozwala na automatyczną identyfikację optymalnej liczby segmentów (w tym przypadku grup przedsiębiorstw). Wszystkie analizy wielowymiarowe oparłam na wspomnianych wyżej metodach. W analizach jednowymiarowych wykorzystałam test chi-kwadrat, nieparametryczny współczynnik korelacji Rho-Spearmana oraz testy do porównań międzygrupowych oparte na metodzie rangowania – test U Manna Whitneya, test Kruskala-Wallisa, wewnątrzgrupowych – test Wilcoxon i test Friedmana. W celu sprawdzenia normalności rozkładów zastosowałam test Kołmogorowa-Smirnowa. Metody parametryczne stosowałam ostrożnie.

Reasumując, przeprowadzone analizy mają głównie charakter opisowy. Weryfikację hipotez statystycznych należy traktować pomocniczo jako drogowskaz wyznaczający kierunki dalszych badań w tym obszarze. Zważywszy, że badaniem objęto ponad 40% populacji ogólnej oraz na nowatorski charakter pracy, a co za tym idzie brak możliwości odwołania się do wyników uzyskiwanych przez innych badaczy, dokładny opis i charakterystyka populacji przedsiębiorstw w Polsce, posiadających zaplecze B+R oraz wdrażających koncepcję UDI, według kryteriów ilościowych i jakościowych, może być traktowana jako forma rozszerzonego studium przypadku.

Weryfikacja hipotez i wnioski

Zaprojektowane i przeprowadzone przeze mnie badania empiryczne na podstawie stworzonego w tym celu autorskiego kwestionariusza ankietowego w przedsiębiorstwach w Polsce pozwoliły mi na sformułowanie wielu ciekawych wniosków związanych z uwarunkowaniami wykorzystania koncepcji UDI w procesach B+R przedsiębiorstw. W zakresie weryfikacji hipotezy H1 dotyczącej budowania więzi z użytkownikami - z uwagi na porządkowy charakter zmiennych oraz niespełnienie warunku normalności rozkładu (normalność badano testem Kołmogorowa-Smirnowa), analizę statystyczną oparłam na metodach nieparametrycznych i klasyfikacyjnych. Wykorzystano w tym celu m.in. współczynnik korelacji Spearmana. Wyniki analiz pokazały, że liczba wprowadzonych innowacji produktowych jest silnie dodatnio powiązana z liczbą zrealizowanych projektów B+R w latach 2015–2017 ($Rho = 0,734$; $p < 0,001$). Ponadto, analiza korelacji wskazała na

dwie zależności (o kierunku ujemnym, zatem zgodnym z zakładanym) między liczbą innowacji produktowych, a pomiarem zadowolenia użytkowników z produktów ($Rho = -0,280$; $p = 0,035$) i regularnymi kontaktami kierownictwa z kluczowymi użytkownikami produktów ($Rho = -0,327$; $p = 0,013$), jednak jedynie po wprowadzeniu ich na rynek, a zatem bez uwzględniania opinii użytkowników na etapie prac B+R dotyczących rozwoju produktu. Przeprowadzone analizy statystyczne pozwoliły na **potwierdzenie hipotezy badawczej H1**. Dodatkowym wnioskiem z analiz przeprowadzonych w tym obszarze, dotyczących budowania więzi z użytkownikami, okazała się zbliżająca się do progu istotności statystycznej dodatnia zależność między liczbą innowacji procesowych, a natychmiastową reakcją na prośby i uwagi od użytkowników ($Rho = 0,236$, $p = 0,077$).

W zakresie orientacji marketingowej badanych przedsiębiorstw i sformułowanej hipotezy badawczej H2, analizy wykazały, iż powiązanie strategii marketingowej z działalnością B+R ($Rho = 0,297$; $p = 0,035$) oraz wielkość zatrudnienia w dziale marketingu ($Rho = 0,259$; $p = 0,052$) pozytywnie wpływają na liczbę rozwiązań pochodzących z UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Tym samym **hipotezę badawczą H2 potwierdzono**. Dodatkowy wniosek z przeprowadzonych badań wskazał, iż odsetek rozwiązań pochodzących z UDI w ramach realizowanej działalności B+R jest tym wyższy, im wyższa (wyższe):

- wielkość zatrudnienia w dziale marketingu ($\beta = 0,271$; $p = 0,024$),
- powiązanie strategii marketingowej z działalnością B+R ($\beta = 0,262$; $p = 0,033$),
- zaangażowanie przedsiębiorstwa w działalność marketingową ($\beta = 0,159$; $p = 0,187$).

W odniesieniu do weryfikacji hipotezy badawczej H3 dotyczącej uwarunkowań wykorzystania UDI w działalności B+R przedsiębiorstw związanych z budowaniem świadomości marki, wyniki badań pokazały, że respondenci w największym stopniu zgadzali się ze stwierdzeniami:

- staramy się wykreować i utrzymać pozytywny wizerunek marki w umysłach użytkowników,
- marka jest dla pracowników swoistą koncepcją, która determinuje działania, ponieważ użytkownicy produktów przedsiębiorstwa kojarzą ją z oferowanymi przez przedsiębiorstwo produktami,
- jesteśmy nastawieni na budowanie świadomości marki.

Na podstawie częstości odpowiedzi dotyczących oceny stwierżeń w zakresie budowania świadomości marki, **potwierdzono hipotezę badawczą H3**. Ponadto stwierdzono, iż nie ma związku między aktualnym wykorzystaniem UDI w działalności B+R, a planami na przyszłość w tym względzie.

W zakresie uwarunkowań sektorowych sformułowałam dwie hipotezy badawcze (H4 i H5). Otrzymane wyniki pokazały, że respondenci zdecydowanie preferują użytkowników jako źródło informacji, bez względu na reprezentowany sektor działalności (84% dla przetwórstwa przemysłowego; pozostałe sektory - 96,9% dla odpowiedzi „zdecydowanie tak”). Tym samym **potwierdzono hipotezę badawczą H4**. W przypadku weryfikacji drugiej hipotezy dotyczącej uwarunkowań sektorowych, zastosowałam statystyki nieparametryczne. Stwierdziłam istotną zależność między atrakcyjnością reprezentowanego przez badane przedsiębiorstwa sektora działalności, a planowanym wykorzystaniem koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw ($Rho = 0,262$; $p = 0,049$). **Hipoteza badawcza H5 została tym samym potwierdzona**.

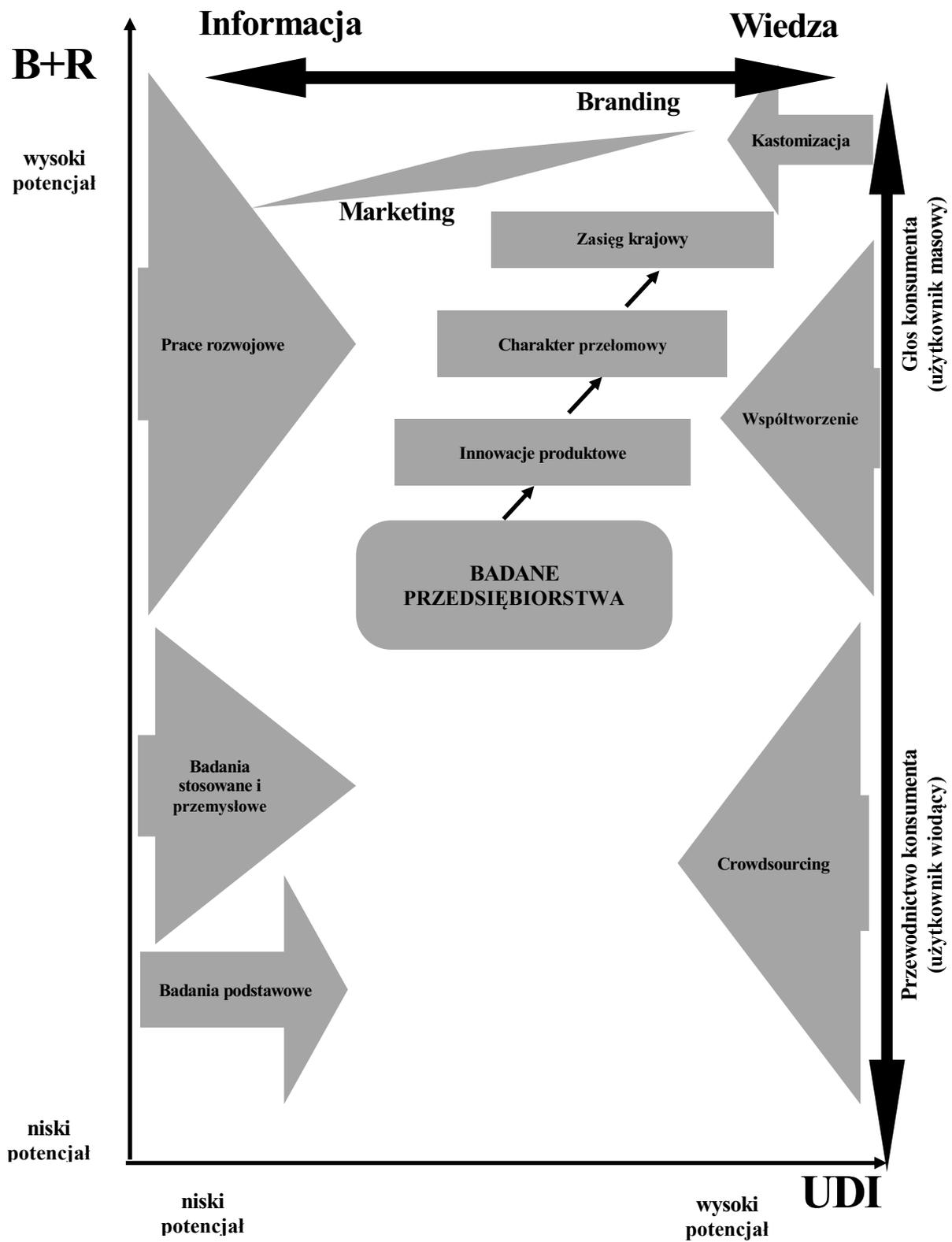
W odniesieniu do technik i narzędzi wykorzystywanych w celu poznania potrzeb użytkowników oraz wykorzystania nowoczesnych kanałów komunikacji, sformułowałam dwie hipotezy badawcze (H6 i H7). Z wyników przeprowadzonego badania wynika, że Internet (np. forum internetowe jako kanał komunikacji), uznany został za najczęściej wykorzystywane narzędzie w kontaktach z użytkownikami. **Potwierdzono zatem hipotezę badawczą H6**. W odniesieniu do hipotezy H7, dokonałam analiz statystycznych.

Odnotowałam pozytywne zależności między wykorzystywaniem narzędzi i technik bezpośredniego kontaktu z użytkownikiem, a celami (wybranymi) wykorzystania koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. W analizach wykorzystałam współczynnik korelacji Rho-Spearmana. Istotną zależność stwierdziłam między:

- korzystaniem z dyskusji panelowych z użytkownikami oraz celem, jakim jest ocena wdrożonych na rynek produktów ($Rho = -0,035^*$; $p = 0,011$),
- wykorzystywaniem narzędzia w postaci indywidualnych wywiadów z użytkownikami oraz pozytywnym wpływem na wizerunek marki ($Rho = -0,317^*$; $p = 0,016$),
- wykorzystywaniem narzędzia w postaci indywidualnych wywiadów z użytkownikami oraz oceną wdrożonych na rynek produktów ($Rho = -0,346^{**}$; $p = 0,008$),
- wykorzystaniem badań etnograficznych w celu poznania potrzeb użytkowników oraz oceny wdrożonych na rynek produktów ($Rho = -0,320^*$; $p = 0,015$),
- wykorzystywaniem technik projekcyjnych w procesie poznawania potrzeb użytkowników oraz ulepszaniem istniejących produktów ($Rho = 0,366^{**}$; $p = 0,005$),
- wykorzystywaniem technik projekcyjnych w procesie poznawania potrzeb użytkowników oraz oceną wdrożonych na rynek produktów ($Rho = -0,261^*$; $p = 0,050$),
- wykorzystywaniem burzy mózgów jako narzędzia poznawania potrzeb użytkowników oraz oceną wdrożonych na rynek produktów ($Rho = 0,361^*$; $p = 0,006$),
- wykorzystywaniem burzy mózgów jako narzędzia poznawania potrzeb użytkowników oraz lepszym dopasowaniem oferty do potrzeb użytkowników ($Rho = -0,311^*$; $p = 0,019$),
- testowaniem prototypów a celem, jakim jest pomoc użytkownika w rozwiązywaniu problemów związanych z produktem ($Rho = -0,430^{**}$; $p = 0,001$).

Uznano zatem, iż **hipoteza badawcza H7 została potwierdzona**.

W pracy przedstawiony został również **autorski model** wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych badanych przedsiębiorstw w Polsce. Do jego budowy wykorzystano wyniki przeprowadzonych badań empirycznych. Zaprezentowano go na rysunku 2. Odzwierciedla on w formie graficznej wyniki przeprowadzonych badań. Ukazuje najważniejsze determinanty i elementy koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w aspekcie wykorzystania potencjału UDI (oś odciętych) w maksymalizacji potencjału badawczo-rozwojowego przedsiębiorstw w Polsce (oś rzędnych). Wysokość strzałek odzwierciedla proporcje poszczególnych odpowiedzi w badanej zbiorowości przedsiębiorstw (im wyższa strzałka, tym odsetek odpowiedzi był wyższy). W górnej części modelu przedstawiono zależność pomiędzy zbieraniem wyłącznie informacji zwrotnej, wykorzystywaniem wiedzy użytkowników, a potencjałem innowacyjnym koncepcji UDI (przedstawionej na osi odciętych). Wyniki badań pokazały także, że badane przedsiębiorstwa, bez względu na rodzaj prowadzonej działalności (sektor usług vs. sektor przetwórstwa przemysłowego) równie chętnie korzystają z użytkowników jako źródła wiedzy dla działalności B+R, stąd w modelu określone zostały jako „badane przedsiębiorstwa”.

Rysunek 2. Model wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych badanych przedsiębiorstw w Polsce
 Źródło: opracowanie własne.

Wśród badanych podmiotów dominowała deklarowana postawa opowiadania się za wykorzystaniem wiedzy pochodzącej z UDI szczególnie w aspekcie prowadzonych prac rozwojowych. Wsparcie prac badawczych z zakresu badań stosowanych i przemysłowych deklarowała znacznie mniejsza grupa respondentów, a wręcz marginalny okazał się deklarowany transfer wiedzy od użytkowników do komórek badawczych w przypadku badań podstawowych. Model pokazuje zatem, że największy wpływ na maksymalizację potencjału B+R poprzez implementację koncepcji UDI mają przedsiębiorstwa potrafiące pozyskiwać nową wiedzę pochodzącą od użytkownika masowego w zakresie kustomizacji i współtworzenia rozwiązań opartych na umiejętnej kooperacji z dużą zbiorowością użytkowników w ramach samodzielnie prowadzonych prac rozwojowych. Mniejszym potencjałem charakteryzuje się wykorzystanie koncepcji UDI w zakresie zbierania informacji zwrotnej pochodzącej od użytkowników w prowadzonej działalności B+R w obszarze badań podstawowych.

Ze względu na analizowany problem badawczy, odnoszący się do uwarunkowań działalności B+R, skupiono się na innowacjach technologicznych (produktowych i procesowych). Wyniki badania ankietowego pokazały, że przedsiębiorstwa wykorzystują koncepcję UDI w procesach B+R nakierowanych głównie na tworzenie innowacji produktowych. Ponadto, świadome i zaplanowane działania wykorzystujące UDI w pracach B+R reprezentowane były zarówno przez grupę podmiotów usługowych, jak i należących do sektora przetwórstwa przemysłowego, które szczególnie były zainteresowane implementowaniem innowacji produktowych o charakterze przełomowym i o krajowym zasięgu.

Immanentną część tworzenia synergicznej zależności wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika dla maksymalizacji potencjału badawczo-rozwojowego stanowi brandingowe podejście w strategii przedsiębiorstwa, gdzie nadrzędne staje się budowanie świadomości i identyfikacja marki wśród użytkowników, tworzenie bliskich relacji o charakterze sprzężenia zwrotnego oraz wykorzystywanie narzędzi do pozyskiwania wiedzy od użytkowników, zamiast ograniczania się wyłącznie do pozyskiwania informacji zwrotnej, badania potrzeb i potencjału rynku oraz efektu rynkowego w strategii czysto marketingowej. Ta wyższość brandingowego nad marketingowym podejściem do relacji z użytkownikami ukazuje kierunek ewolucji podejścia do strumienia informacji gromadzonych od użytkowników. W pierwotnym ujęciu traktowano je bowiem wyłącznie jako dane, które były zbierane w postaci ankiet i opinii, dalej poddawana analizie, ocenie i weryfikacji wewnątrz podmiotów i na tej podstawie tworzone nowe rozwiązania i modyfikowano dotychczasowe. Obecnie, zgodnie z koncepcją UDI, wiedza jest tworzona lub współtworzona przez samych użytkowników.

Masowy lub specjalistyczny efekt implementacji wypracowanych w obszarze B+R rozwiązań oraz dominujący wśród przedsiębiorstw trend maksymalizacji utylitarne go charakteru rozwiązań powstałych w toku prac rozwojowych niejako narzuca czerpanie w większym stopniu z metody UDI, jaką jest *Głos konsumenta*, czyli współpraca z użytkownikiem masowym niż z jego przewodnictwa (metoda *Przewodnictwa konsumenta* – współpraca z użytkownikiem wiodącym). Współpraca z użytkownikiem wiodącym, tzw. *lead user* daje potencjał na wypracowanie nowej, unikatowej wiedzy i rozwiązań, ale ma bardzo indywidualny charakter i zależna jest od wielu czynników ograniczających implementację na szeroką skalę. Współpraca z użytkownikiem masowym daje natomiast znacznie większy potencjał uniwersalizmu nowych rozwiązań, ale jest ograniczona możliwościami wykorzystania kustomizacji na szerszą skalę. Warto zatem zaznaczyć ukazanie w modelu zjawiska wykorzystania wiedzy pochodzącej od użytkownika w zakresie prac rozwojowych, dotyczącej kustomizacji lub dostosowania produktu do nowych potrzeb, zastosowań, grup docelowych lub rynku. Pomimo relatywnie wysokiego potencjału wiedzy od użytkowników,

wręcz idealnej do zastosowania w pracach badawczych, nie jest ona tak chętnie wykorzystywana, z uwagi na wskazywane przez badanych respondentów bariery tej współpracy, takie jak trudność i wysokie ryzyko związane z wyborem najlepszych rozwiązań spośród wielu pomysłów użytkowników. Niewątpliwie może to immanentnie oddziaływać na przebieg, dynamikę i efekty postrzegania wiedzy pochodzącej od użytkowników i jej wpływu na procesy B+R.

Zaprojektowane i przeprowadzone badania empiryczne w przedsiębiorstwach w Polsce na podstawie stworzonego w tym celu autorskiego kwestionariusza ankietowego pozwoliły na sformułowanie, oprócz omówionego modelu, wielu ciekawych wniosków związanych z uwarunkowaniami wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych przedsiębiorstw. Można je ująć w ramach kilkunastu najważniejszych konstatacji:

1. Zdecydowana większość (91,2%) przedsiębiorstw podjęła współpracę z użytkownikami masowymi, zatem realizują metodę *Głosu konsumenta*.
2. Większość (61,4%) badanych przedsiębiorstw nie ma świadomości, że realizowane przez nie działania określone są jako działania z zakresu UDI, stąd też nie uwzględniono wykorzystania tej koncepcji w strategii przedsiębiorstwa. Większość badanych przedsiębiorstw (87,7%) współpracuje z użytkownikami w sposób ciągły, reszta jedynie okazjonalnie.
3. W odniesieniu do głównych typów zaangażowania użytkowników w procesach B+R, wszystkie badane przedsiębiorstwa korzystają z „informacji zwrotnych od użytkowników” w celu pozyskania wiedzy i opinii na temat konkretnego produktu, na etapie testowania produktu przed jego wprowadzeniem do obrotu lub po wprowadzeniu produktu na rynek oraz jeśli planowane są prace rozwojowe celem jego udoskonalenia na przyszłość (przeważały odpowiedzi *zdecydowanie tak*). Wszystkie przedsiębiorstwa współpracują z użytkownikami także w procesie „współtworzenia produktów” (w tym przypadku przeważały odpowiedzi *raczej tak*), a 36,9% badanych przedsiębiorstw stosuje „kustomizację” jako sposób współpracy z użytkownikami.
4. Współpraca z użytkownikami w ramach działalności B+R trwa przeważnie powyżej dwóch lat, natomiast najczęstszym kanałem wymiany informacji są spotkania i prezentacje, dostarczanie gotowego produktu oraz dostarczanie prototypu przez użytkowników.
5. Głównymi celami współpracy z użytkownikami w procesach B+R są: pozytywny wpływ na wizerunek marki oraz ulepszanie istniejących produktów, ocena wdrożonych produktów i lepsze dopasowanie oferty do potrzeb użytkowników.
6. U 38,6% badanych przedsiębiorstw, 31–40% rozwiązań tworzonych w ramach działalności B+R pochodzi z wykorzystania koncepcji UDI. 72% przedsiębiorstw planuje wzrost wykorzystania UDI w procesach B+R.
7. 73,7% przedsiębiorstw nie opatentowało bądź nie zamierza patentować rozwiązań powstałych w ramach współpracy z użytkownikami podczas realizowanych prac B+R.
8. Za najważniejsze efekty wykorzystania UDI w procesach B+R uznano pozyskanie informacji zwrotnej od użytkownika na temat wdrożonego produktu oraz testowanie produktu przez użytkownika.
9. W im większym stopniu wykorzystuje się zaangażowanie użytkowników dotyczące udziału w procesie B+R, tym większy odsetek rozwiązań pochodzących z UDI w działalności B+R.
10. Głównymi barierami wykorzystania UDI w działalności B+R określonymi przez respondentów są: wysokie ryzyko błędnej interpretacji wiedzy pochodzącej od użytkowników, brak kwalifikacji i umiejętności pracowników w zakresie wsparcia przez UDI, trudność w wyborze najlepszych z wielu pomysłów użytkowników oraz

brak narzędzi systemowych (polityka państwa) stymulowania wykorzystania UDI w ramach działalności przedsiębiorstw.

11. Działania w obszarze budowania relacji z użytkownikami dotyczące wyłącznie badania poziomu zadowolenia użytkowników z nabytych produktów przedsiębiorstwa nie wpływają na skuteczność prac B+R mierzoną liczbą wprowadzonych innowacji i zrealizowanych projektów B+R.
12. Odsetek rozwiązań pochodzących z UDI w ramach działalności B+R jest tym wyższy, im wyższa jest wielkość zatrudnienia w dziale marketingu, większe jest powiązanie strategii marketingowej z działalnością oraz większe jest zaangażowanie przedsiębiorstwa w działalność marketingową.
13. Technikami i narzędziami najczęściej wykorzystywanymi w procesie B+R w celu poznania potrzeb użytkowników są: Internet (np. forum), warsztaty dla użytkowników, burze mózgów oraz testowanie prototypu, badania ankietowe, indywidualne wywiady oraz dyskusje panelowe.

Reasumując, współpraca z użytkownikami, czyli korzystanie z koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) w zakresie realizowanych prac badawczo-rozwojowych jest moim zdaniem krokiem milowym w budowaniu nowego podejścia do zarządzania procesami B+R, stąd ważność analizowanego w niniejszej rozprawie problemu badawczego. Efektem podjętych w pracy rozważań jest model wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach w Polsce oraz sformułowanie rekomendacji, mających na celu aktywizację współpracy z użytkownikami. Wyniki przeprowadzonych badań przyczyniły się tym samym do zmniejszenia luki badawczej dotyczącej uwarunkowań wykorzystania nowoczesnych koncepcji tworzenia innowacji, jaką niewątpliwie jest UDI. Główny ciężar rozważań niniejszej pracy ukierunkowany został, oprócz sformułowania autorskiego modelu, na praktyczne dyrektywy, dotyczące decyzji związanych z wykorzystaniem koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych przedsiębiorstw. Praca wskazuje także konkretne mocne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia wynikające z wykorzystania tej koncepcji w praktyce gospodarczej. Dlatego też może stanowić istotną pomoc dla podmiotów gospodarczych chcących rozwijać swój potencjał innowacyjny oraz optymalizować koszty prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. Monografia ma zatem charakter teoretyczno-egzemplifikacyjno-aplikacyjny.

Reasumując, uważam, że cel główny rozprawy został zrealizowany. W toku wniosku logicznego na podstawie przeprowadzonych badań empirycznych potwierdzono główną hipotezę badawczą. Można zatem uznać, iż wykorzystanie UDI w procesach badawczo-rozwojowych w Polsce przybiera różne formy i zakres w odniesieniu do typów użytkowników (użytkownik wiodący i masowy), sposobów tworzenia nowych rozwiązań z zastosowaniem płynącej od nich wiedzy (kustomizacja, współtworzenie, *crowdsourcing*) oraz jest uwarunkowane głównie czynnikami o charakterze endogenicznym (budowanie więzi z użytkownikami, orientacja marketingowa i *branding*) i rodzajem prowadzonych prac B+R (badania podstawowe, stosowane/przemysłowe, prace rozwojowe).

Niniejsza praca naukowa systematyzuje wiedzę na temat koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) uzupełniając ją wynikami autorskich badań dotyczących jej wykorzystania w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Przyczynia się tym samym do wzbogacenia wiedzy w obszarze badań podstawowych w ramach dyscypliny nauk o zarządzaniu, a precyzyjniej – subdyscypliny zarządzanie innowacjami.

Nowatorski charakter prowadzonych badań i analiz skutkował jednak pewnymi ograniczeniami. Przedsiębiorstwa, ze względu na zagrożenie ze strony konkurencji, niechętnie biorą udział w badaniach, szczególnie jeśli dotyczą one działalności innowacyjnej, która jest wysoce ryzykowna i ma istotny wpływ na budowanie przewagi konkurencyjnej (stąd podlega rygorowi tajemnicy handlowej). Występuje w związku z tym pewna mentalna

blokada ze strony przedsiębiorstw, której efektem jest ograniczony dostęp do danych. Ponadto, ze względu na to, że weryfikacja jakości zaproponowanego w dysertacji modelu wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych przedsiębiorstw wymagałaby trudnych i długotrwałych badań, istnieje przesłanka do dalszych obserwacji w tym zakresie zarówno w warunkach polskich, jak i na arenie międzynarodowej. Po upływie pewnego czasu wskazane byłoby dokonanie oceny modelu zaproponowanego w niniejszej pracy oraz jego dalsze doskonalenie. Uwarunkowania wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych przedsiębiorstw jest i z pewnością nadal będzie interesującym problemem badawczym wymagającym dalszych badań oraz analiz.

Za najważniejsze osiągnięcia niniejszej pracy, wzbogacające nauki o zarządzaniu w subdyscyplinie zarządzanie innowacjami zaliczam:

1. W zakresie teoretycznym:
 - przegląd i usystematyzowanie wiedzy dotyczącej koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) w działalności B+R w teorii i praktyce gospodarczej,
 - stworzenie autorskiego modelu wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach w Polsce.
2. W zakresie metodycznym: zaprojektowanie badania dotyczącego uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych w przedsiębiorstwach w Polsce.
3. W zakresie empirycznym:
 - analizę i krytyczną ocenę uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w procesach badawczo-rozwojowych przedsiębiorstw,
 - propozycję rekomendacji w zakresie aktywizacji wykorzystania koncepcji UDI w działalności B+R przedsiębiorstw,
 - określenie roli i wpływu polityki państwa na zwiększenie wykorzystania UDI w działalności B+R przedsiębiorstw wraz z propozycjami zmian.

Przedstawione osiągnięcia pracy zostały także zauważone w recenzjach wydawniczych monografii. **Prof. dr hab. Jan Brzóska** stwierdził, iż *„pogłębione badania przeprowadzone przez autorkę koncentrują się na problematyce innowacji kreowanych przez użytkownika (UDI) wykorzystywanych w zarządzaniu działalnością badawczo-rozwojową. Z punktu widzenia przedmiotu i problemów badawczych są tu eksplorowane dwa obszary zarządzania: charakterystyka koncepcji UDI oraz kształtowanie i zarządzanie procesami badawczo-rozwojowymi w aspekcie implementacji UDI. W krajowej literaturze i projektach badawczych problematyka UDI jest dość ogólnie traktowana. Brakuje badań nad relacjami pomiędzy tego typu koncepcją kreowania innowacji, a determinantami kształtowania procesów badawczo-rozwojowych. W tym kontekście podjęcie szczegółowych badań w tym zakresie wypełnia lukę badawczą (teoretyczną i empiryczną) w obszarze zarządzania innowacjami w przedsiębiorstwie. Podjęta w monografii tematyka badawcza jest oryginalna i naukowo interesująca zarówno w aspekcie teorii, jak i praktyki zarządzania”*.

Z kolei **dr hab. Marek Szajt, prof. Politechniki Częstochowskiej** stwierdził, iż *„głównym osiągnięciem naukowym niniejszej pracy jest usystematyzowanie wiedzy z zakresu UDI oraz przeprowadzenie i zweryfikowanie wyników badań odnośnie do stosowania UDI w komórkach badawczo-rozwojowych w warunkach polskich. Badanie ma charakter pionierski, a wyniki są interesujące nie tylko na gruncie naukowym. Niewątpliwą zaletą publikacji jest także wskazanie konkretnych ograniczeń i zalet wykorzystania tej koncepcji w praktyce gospodarczej. Dla potencjalnych uczestników systemu innowacyjnego stanowią one nieocenioną wskazówkę. Rozprawa bez wątplenia wnosi nowe, istotne elementy do dotychczasowego zasobu wiedzy z zakresu podniesionego tematu”*.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych, organizacyjnych, dydaktycznych i popularyzatorskich

5.1. Osiągnięcia naukowo-badawcze przed uzyskaniem stopnia doktora nauk ekonomicznych

Moje zainteresowania naukowo-badawcze od początku koncentrowały się na tematyce związanej z zarządzaniem innowacjami. Obszar ten stanowi podstawę badań naukowych prowadzonych w Katedrze Zarządzania Przedsiębiorstwem WNEiZ US. Przed uzyskaniem stopnia doktora nauk ekonomicznych opublikowałam samodzielnie i we współautorstwie 1 monografię naukową, 13 artykułów w recenzowanych czasopismach oraz 12 rozdziałów w monografiach¹⁰. Prace dotyczyły głównie problematyki innowacyjności przedsiębiorstw, ale także strategii rozwoju przemysłu i marketingu dóbr przemysłowych. Za skrypt „*Zarys strategii rozwoju przemysłu*” pod redakcją W. Janasza, otrzymałam zespołową nagrodę III stopnia JM Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego. W latach 2004-2009 uczestniczyłam jako wykonawca w realizowanych przez Katedrę Zarządzania Przedsiębiorstwem projektach badawczych w ramach badań statutowych. Byłam także głównym wykonawcą w realizowanym projekcie promotorskim finansowanym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (kierownikiem projektu był prof. zw. dr hab. Władysław Janasz). Nr rejestracyjny projektu to N N112 1341 33. Ponadto, aktywnie uczestniczyłam w 9 konferencjach naukowych, m.in. konferencjach z cyklu „*Strategie wzrostu wartości przedsiębiorstwa*” (organizator: Katedra Analizy i Strategii Przedsiębiorstw Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego), konferencjach z cyklu „*Region*” (organizator: Podyplomowe Studium Master of Business Administration Uniwersytetu Szczecińskiego) oraz konferencji „*Trans*” organizowanej przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie. Pierwsze dwie konferencje wpisywały się w kalendarz najważniejszych wydarzeń w regionie dotyczących strategii rozwoju przedsiębiorstw oraz były doskonałą okazją do poruszania wielu problemów związanych ze strategią, polityką rozwoju i aktywizacji działalności innowacyjnej w przedsiębiorstwach w regionie Pomorza Zachodniego i nie tylko.

5.2. Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk ekonomicznych

Moja działalność naukowo-badawcza oraz publikacje po obronie pracy doktorskiej stanowią głównie kontynuację problematyki analizowanej w dysertacji. Zagadnienia te i związane z nimi badania zostały jednak znacznie rozszerzone zarówno w zakresie terytorialnym, jak i nowych metod badawczych i sposobów interpretacji otrzymanych wyników. Istotne miejsce w podejmowanej przeze mnie aktywności naukowej zajmują również nowe zagadnienia,

¹⁰ M. in.: K. Szopik (2005), *Aktywność innowacyjna jako czynnik strategicznego wzrostu małych i średnich przedsiębiorstw*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 406. Prace Instytutu Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw, nr 43, T. 2, s. 1129-1134; K. Szopik (2006), *Działalność innowacyjna w Polsce - stan i możliwości pobudzania*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 434. Prace Instytutu Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw, nr 48, t.2, s. 571-578; K. Szopik (2007), *Fundusze venture capital sposobem na finansowanie innowacji*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 446. Prace Instytutu Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw, nr 49, s. 77-92; K. Szopik-Depczyńska (2008), *Rola rządu polskiego w kształtowaniu aktywności badawczo-rozwojowej*, Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 6, s. 569-582; K. Szopik-Depczyńska (2009), *Polityka badawczo-rozwojowa w Polsce i wybranych krajach Unii Europejskiej*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 543. Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania, nr 12, s. 55-70.

które miały związek z realizowaną działalnością statutową Katedry, pracą dydaktyczną, współpracą z jednostkami naukowymi oraz udziałem w projektach badawczych.

W zakresie prowadzonych przeze mnie prac naukowo-badawczych po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych można wyróżnić cztery główne subdyscypliny nauk o zarządzaniu. Są to:

- zarządzanie innowacjami,
- zarządzanie logistyką,
- zarządzanie strategiczne,
- zarządzanie jakością.

Wśród zainteresowań pobocznych można dodatkowo wyróżnić następujące subdyscypliny: zarządzanie produkcją i technologią, zarządzanie wartościami niematerialnymi oraz zarządzanie marketingiem. W dalszej części autoreferatu zaprezentowane zostaną osiągnięcia naukowe związane z głównymi subdyscyplinami oraz omówione w sposób syntetyczny dokonania odpowiadające pobocznym obszarom badawczym.

Zarządzanie innowacjami

Zarządzanie innowacjami jako jedna z subdyscyplin nauk o zarządzaniu w ramach nurtu praktycznego¹¹, stanowi od początku podstawę mojej pracy naukowo-badawczej, stąd największa część publikacji dotyczy właśnie tej problematyki. Wpisuje się ona także w główny nurt badań prowadzonych w Katedrze Zarządzania Przedsiębiorstwem WNEiZ US.

Po obronie pracy doktorskiej przystąpiłam do zespołu badawczego działającego przy Uniwersytecie Zielonogórskim, aby realizować badania o zasięgu krajowym dotyczące identyfikacji determinant innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych. Realizowane one były w latach 2011- 2015. W ramach prowadzonych analiz, poszukiwano prawidłowości w zakresie realizowanej w przedsiębiorstwach działalności innowacyjnej. Myślą przewodnią prac badawczych było określenie uwarunkowań innowacyjności, nie z perspektywy jednostki (przedsiębiorstwa), lecz sformułowanie uogólnień, na podstawie metody dedukcji, dotyczących zbiorowości podmiotów gospodarczych. Stąd też chęć zbadania możliwie dużej grupy przedsiębiorstw i dążenie do pozyskania jak najbardziej wiarygodnych informacji dotyczących determinant działalności innowacyjnej. To oryginalne studium badawcze bazuje na analizach statystycznych przeprowadzonych na grupie 5209 przedsiębiorstw przemysłowych docelowo przyjętych do końcowych obliczeń (warstwowanie regionalne). Ponadto, dzięki skorzystaniu z danych skumulowanych udostępnianych przez Główny Urząd Statystyczny i Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, możliwe było dopełnienie badań analizami instytucji otoczenia biznesu oraz sfery B+R w Polsce w latach 1994-2014. Dzięki przeprowadzonym studiom literaturowym i zrealizowanym na szeroką skalę badaniom empirycznym, udało się sformułować szereg ciekawych wniosków na temat uwarunkowań innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce. Uwarunkowania te były rozpatrywane indywidualnie i były to:

¹¹ Pozostałe subdyscypliny nauk o zarządzaniu w ramach nurtu praktycznego to: zarządzanie strategiczne, przedsiębiorczość, zarządzanie projektami, zarządzanie wiedzą i informacją, zarządzanie procesami, zarządzanie jakością, wspomaganie decyzji menedżerskich, zachowania organizacyjne, zarządzanie logistyką, zarządzanie marketingiem, zarządzanie produkcją i technologią, zarządzanie finansami przedsiębiorstw, zarządzanie wartościami niematerialnymi, zarządzanie usługami, zarządzanie organizacjami gospodarczymi oraz zarządzanie publiczne i NGO, zob. S. Cyfert, W. Dyduch, D. Latusek-Jurczak, J. Niemczyk, A. Sopińska (2014), *Subdyscypliny w naukach o zarządzaniu - logika wyodrębnienia, identyfikacja modelu koncepcyjnego oraz zawartość tematyczna*, Organizacja i Kierowanie, nr 1 (161), s. 37-49.

wielkość i własność przedsiębiorstw¹², powiązania w łańcuchu dostaw (relacje z dostawcami i odbiorcami)¹³, koniunktura gospodarcza¹⁴, odległość od aglomeracji¹⁵, lokalizacja przedsiębiorstw¹⁶, struktura techniczna¹⁷. Odnoszono je do aktywności innowacyjnej przedsiębiorstw przemysłowych mierzonej nakładami na tę działalność (w tym ujęciu były to: nakłady na środki trwałe, budynki i budowle, oprogramowanie komputerowe oraz działalność B+R). W ramach prac określono także najważniejsze bariery¹⁸ i efekty działalności innowacyjnej¹⁹, źródła finansowania projektów innowacyjnych²⁰ oraz źródła informacji dla działalności innowacyjnej²¹ badanych przedsiębiorstw przemysłowych. Analizy dotyczyły poszczególnych regionów kraju, jak i sektorów działalności, stąd też duża liczba publikacji z tego zakresu. Zastosowana była jedna, ustalona metodyka badawcza (modelowanie probitowe), na podstawie której przygotowano cykl artykułów poświęconych uwarunkowaniom innowacyjności rozpatrywanej na gruncie przedsiębiorstw przemysłowych. Ostatecznym efektem wieloletnich prac badawczych z tego zakresu, prowadzonych w ramach współpracy z pracownikami naukowymi z Uniwersytetu Zielonogórskiego, jest wydanie współautorskiej monografii²² oraz opublikowanie **44 artykułów** w recenzowanych czasopismach i **11 rozdziałów w monografiach naukowych**.

¹² K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek (2014), *Changes of innovative activity in terms of the size of industrial enterprises in the Western Pomerania region*, Folia Oeconomica Stetinensia, Volume 14, Issue 2, p. 225-238. Pozostałe pozycje dotyczące wielkości i własności przedsiębiorstw wymienione zostały w załączniku 3.

¹³ K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek, M. Tomaszewski (2014), *Pressure from consumers as a determinant of innovative activity of enterprises from the countries of the Visegrad Group* [w:] International Entrepreneurship and Corporate Growth in Visegrad countries, ed. A.S. Gubik, K. Wach, University of Miskolc, Miskolc, s. 85-98. Pozostałe publikacje dotyczące relacji z dostawcami i odbiorcami wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁴ K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek (2014), *Business cycle and innovation activity of industrial enterprises in Poland - Mazowieckie region case*, Journal of International Studies, vol. 7, No 3, s. 90-99 (**artykuł w bazie Scopus**). Pozostałe publikacje dotyczące koniunktury gospodarczej wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁵ K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek (2012), *Wpływ aglomeracji i lokalizacji na aktywność innowacyjną w systemach przemysłowych w wybranych regionach Polski*, Management, Vol. 16, no 1, s. 749-762. Pozostałe publikacje dotyczące odległości od aglomeracji wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁶ A. Świadek, B. Czerniachowicz, K. Szopik-Depczyńska, M. Tomaszewski (2013), *Competitor's localization and innovative activity of peripheral industrial systems in less developed countries - Poland's case*, International Symposium on Marketing, Logistics and Business (MLB), Nagoya, Japonia, 2013, s. 217-226. Pozostałe publikacje dotyczące lokalizacji przedsiębiorstw wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁷ K. Szopik-Depczyńska, J. Gorączkowska (2013), *Struktura techniczna przedsiębiorstw i jej wpływ na aktywność innowacyjną - przypadek Pomorza Zachodniego*, Gospodarka w Praktyce i Teorii, nr 2 (33), s. 67-77. Pozostałe publikacje dotyczące struktury technicznej przedsiębiorstw wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁸ K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek (2013), *Ograniczenia działalności innowacyjnej w województwie mazowieckim w latach 2008-10: analiza probitowa* [w:] Przedsiębiorstwo w otoczeniu globalnym. Dylematy i kierunki rozwoju, red. A. Oniszczyk-Jastrząbek, T. Gutowski, Uniwersytet Gdański, Instytut Transportu i handlu morskiego, Gdańsk, s. 69-80. Pozostałe publikacje dotyczące ograniczeń działalności innowacyjnej wymienione zostały w załączniku 3.

¹⁹ K. Szopik-Depczyńska, A. Świadek A. (2014), *Efekty działalności innowacyjnej w przedsiębiorstwach przemysłowych regionu dolnośląskiego w latach 2010-12*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego Ekonomiczne Problemy Usług, nr 113, s. 379-385. Pozostałe publikacje dotyczące efektów działalności innowacyjnej wymienione zostały w załączniku 3.

²⁰ K. Szopik-Depczyńska (2014), *Źródła finansowania projektów w procesie kooperacji a innowacyjność przedsiębiorstw przemysłowych na Pomorzu Zachodnim*, Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, nr 66, s. 489-496. Pozostałe publikacje dotyczące źródeł finansowania wymienione zostały w załączniku 3.

²¹ K. Szopik-Depczyńska (2014), *Źródła informacji dla działalności innowacyjnej w przedsiębiorstwach przemysłowych sektora B+R w województwie dolnośląskim w latach 2010-2012*, Handel wewnętrzny, nr 6, s. 131-139. Pozostałe publikacje dotyczące źródeł informacji wymienione zostały w załączniku 3.

²² A. Świadek, B. Czerniachowicz, K. Szopik-Depczyńska, M. Tomaszewski (2014), *Funkcjonowanie regionalnego systemu innowacji w województwie zachodniopomorskim. Analizy i prognozy*, Wydawnictwo Naukowe IVG Open Access, Szczecin, ss. 123, ISBN 978-83-62062-34-8.

W zakresie indywidualnych prac badawczych, moja uwaga skupiła się na analizie uwarunkowań innowacyjności w Polsce Wschodniej. Wybór obszaru badań nie był przypadkowy. Makroregion Polski Wschodniej jest bowiem bardzo specyficznym obszarem. Charakteryzuje się jednym z najniższych poziomów rozwoju gospodarczego w Polsce, a charakter problemów wpływających niekorzystnie na sytuację społeczno-gospodarczą i perspektywy rozwoju mają w dużej mierze wymiar strukturalny, co jest wynikiem szeregu okoliczności o charakterze historycznym. Są one także wzmacniane negatywnymi skutkami peryferyjnego położenia tego regionu na granicy zewnętrznej Unii Europejskiej, przez co tereny te wciąż są słabiej rozwinięte gospodarczo i technologicznie w stosunku do bardziej rozwiniętych pozostałych obszarów kraju. Makroregion Polski Wschodniej w czasie prowadzonych badań, charakteryzował się także stosunkowo niskim poziomem rozwoju sektora nauki. Mimo istotnego wzrostu wartości nakładów na badania i rozwój (B+R) obserwowanego w latach 2002–2010 (w tym okresie województwo świętokrzyskie blisko dwunastokrotnie zwiększyło swoje nakłady na B+R, a województwo podkarpackie ponad czterokrotnie), łączne nakłady w pięciu województwach Polski Wschodniej na badania i rozwój stanowiły w 2010 r. zaledwie 13% wydatków krajowych, a ich udział w regionalnym PKB oraz w przeliczeniu *per capita* był niższy niż średni w Polsce²³. O niskim potencjale naukowo-technologicznym świadczył również niewielki udział przedsiębiorstw z tego regionu w krajowych oraz międzynarodowych projektach badawczo-rozwojowych. Dla przykładu, w ramach 7. unijnego Programu Ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego na lata 2007–2013, tylko 5,8% uczestników projektów, które otrzymały dofinansowanie w Polsce, reprezentowało właśnie Polskę Wschodnią²⁴.

Biorąc pod uwagę powyższe przesłanki, podjęłam decyzję dotyczącą zbadania, jakie są uwarunkowania innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych w tym specyficznym regionie Polski. Starłam się w ten sposób wypełnić zidentyfikowaną lukę badawczą. Badania i związane z nimi analizy objęły w sumie 1067 przedsiębiorstw przemysłowych funkcjonujących na obszarze Polski Wschodniej, do której należą województwa: warmińsko-mazurskie, podlaskie, lubelskie, świętokrzyskie, oraz podkarpackie. Zasadniczym celem prac była analiza i ocena wybranych determinant aktywności innowacyjnej przedsiębiorstw przemysłowych w województwach Polski Wschodniej, która pomogła doprowadzić do określenia szczegółowych warunków funkcjonowania tych przedsiębiorstw, a w efekcie sformułowania obszarów, na które należy zwrócić uwagę, chcąc zaktualizować implementację innowacyjnych rozwiązań. Analizy oparłam na statystykach opisowych, jak i na modelowaniu probitowym we wszystkich artykułach w ramach cyklu poświęconemu tej problematyce. Wyniki badań pozwoliły na sformułowanie szeregu ciekawych wniosków, m.in., iż nakłady związane z działalnością innowacyjną dotyczyły głównie obszaru inwestycji w dotychczas niestosowane środki trwałe, a przedsiębiorstwa koncentrowały się na wprowadzaniu innowacji technologicznych (głównie metod wytwarzania)²⁵. Ponadto, badane przedsiębiorstwa wchodziły we współpracę w celu tworzenia innowacyjnych rozwiązań przede wszystkim z dostawcami i odbiorcami²⁶. W mikro i małych przedsiębiorstwach

²³ *Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej do roku 2020*, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego (2013), Warszawa, s. 27.

²⁴ K. Fiedorowicz, J. Duda (2007), *Polska Wschodnia - warunki wyjścia z niedorozwoju*, *Nierówności Społeczne a Wzrost Gospodarczy*, nr 11, s. 611-625.

²⁵ K. Szopik-Depczyńska (2015), *Determinanty innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych Polski Wschodniej* [w:] *Wybrane problemy w kształtowaniu zachowań organizacyjnych*, red. M. Makowiec, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków, s. 261-268.

²⁶ K. Szopik-Depczyńska, S. Konecka, M. Stajniak, G. Ioppolo (2016), *Supply chain and innovation activity in transport related enterprises in Eastern Poland*, *Logforum*, vol. 12(4), s. 227-236 (**artykuł w bazie Web of Science**); K. Szopik-Depczyńska (2016), *Powiązania z dostawcami a kształtowanie aktywności*

przemysłowych zasadniczym źródłem informacji dla działalności innowacyjnej były źródła wewnętrzne firmy²⁷. Ponadto, najistotniejszym czynnikiem destymulującym procesy innowacyjne były zbyt wysokie koszty wdrażania nowych rozwiązań²⁸, głównym efektem działalności innowacyjnej była poprawa jakości oferowanego asortymentu²⁹, a podstawową formą finansowania innowacyjnych projektów w sektorze MŚP był wewnętrzny kapitał przedsiębiorstw³⁰. W wyniku przeprowadzonych badań i analiz potwierdziłam również, że badane przedsiębiorstwa współpracowały z instytucjami otoczenia biznesu, głównie parkami i inkubatorami technologicznymi³¹, kwalifikacje swoich pracowników pracodawcy określali jako wysokie³², a bliskość do aglomeracji aktywizowała działalność innowacyjną przedsiębiorstw w aspekcie nakładów na dotychczas niestosowane środki trwałe³³. Rezultatem przeprowadzonych przeze mnie badań w Polsce Wschodniej jest publikacja **17 artykułów** w recenzowanych czasopiśmie oraz **5 rozdziałów w monografiach naukowych**.

Moja aktywność naukowa związana z zarządzaniem innowacjami objęła także inne badania poza wyżej opisanymi oraz związane z nimi analizy. Samodzielnie oraz w zespołach prowadziłam badania, których efektem są publikacje o charakterze teoretyczno-empirycznym. Rozważania podjęte w tych pracach koncentrują się na ciekawych problemach badawczych. Badałam między innymi uwarunkowania utworzenia klastra jachtowego w regionie Pomorza Zachodniego, w wyniku których za główne wytyczne dla powstania i rozwoju klastra określiłam wykorzystanie potencjału rozwojowego opartego na infrastrukturze „postoczniowej” oraz bliską współpracę z uczelniami wyższymi w zakresie transferu wiedzy i technologii, w szczególności z pracownikami realizującymi badania w ramach specjalności „Budowa jachtów” w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie³⁴.

Z kolei w badaniach dotyczących analizy potencjału innowacyjnego przedsiębiorstw z sektora MŚP wykorzystano informacje uzyskane w trakcie badań ankietowych przeprowadzonych w 2014 roku na próbie obejmującej 200 małych i średnich przedsiębiorstw w województwie lubuskim reprezentujących obszary specjalizacji zidentyfikowane jako tzw. kluczowe sektory regionalne. Analiza wyników otrzymanych z wykorzystaniem analizy korespondencji pozwoliła na określenie, iż najwyższy potencjał do rozwoju innowacyjnych

innowacyjnej przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce Wschodniej, Studia i Materiały. Miscellanea Oeconomicae, nr 1, s. 25-34.

²⁷ K. Szopik-Depczyńska (2015), *Źródła informacji dla działalności innowacyjnej w mikro i małych przedsiębiorstwach przemysłowych Polski Wschodniej*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego Ekonomiczne Problemy Usług, nr 116, s. 567-574.

²⁸ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Ograniczenia działalności innowacyjnej a działalność przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce Wschodniej* [w:] Inżynieria produkcji: bezpieczeństwo jako determinanta doskonalenia systemu zarządzania organizacjami, Seria monografie nr 66, red. M. Górka, E. Staniewska, Wyd. Wydziału Inżynierii Produkcji i Technologii Materiałów Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa, s. 114-122.

²⁹ K. Szopik-Depczyńska (2015), *Effects of innovation activity in industrial enterprises in Eastern Poland*, Oeconomia Copernicana, vol. 6, iss. 2, s. 335-341 (**artykuł w bazie Web of Science**).

³⁰ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Finansowanie innowacyjnych projektów a przemysłowy sektor MSP na przykładzie Polski Wschodniej*, Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, nr 4(82) cz. 1, s. 833-840.

³¹ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Współpraca z instytucjami otoczenia biznesu a aktywność innowacyjna przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce Wschodniej* [w:] Działalność innowacyjna przedsiębiorstw w Polsce: dylematy i sposoby wspierania środkami Unii Europejskiej, (red. nauk.) D. Rosati, J. Wiśniewska, CeDeWu, Warszawa, s. 63-74.

³² K. Szopik-Depczyńska (2016), *Poziom kwalifikacji pracowników a aktywność innowacyjna przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce Wschodniej*, Problemy profesjologii, nr 2, s. 137-146.

³³ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Odległość od aglomeracji a aktywność innowacyjna przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce Wschodniej*, Marketing i Rynek, nr 10, s. 547-553.

³⁴ K. Szopik-Depczyńska (2013), *Potencjał kooperacyjny i innowacyjność przedsiębiorstw sektora jachtowego w województwie zachodniopomorskim* [w:] Innowacje przyszłością rozwoju gospodarki. Część 2, red. nauk. A. Świadek, J. Wiśniewska, Wyd. Naukowe IVG, Szczecin, s. 100-107.

rozwiązań zależy od poziomu zaawansowania technologicznego i aktywności na rynku międzynarodowym, a najniższy związany jest z podwykonawczą funkcją przedsiębiorstw³⁵.

Pogłębianie badań w nurcie zarządzania innowacjami, już na etapie przygotowywania pracy doktorskiej, doprowadził mnie do dostrzeżenia ważności zagadnienia wykorzystania wiedzy w działalności innowacyjnej. Tematyka ta wróciła do mnie jako konsekwencja udziału w międzynarodowym projekcie *Innovation and Knowledge European Management's Agents (INMA)* koordynowanym w Polsce przez Zachodniopomorską Szkołę Biznesu w Szczecinie przy udziale partnerów z Hiszpanii, Grecji, Holandii i Francji. Jako członek zespołu projektowego pełniłam funkcję trenera z zakresu zarządzania wiedzą i innowacjami, stąd też konieczność powtórnego zagłębienia się w tę tematykę, czego rezultatem jest publikacja rozdziału o charakterze rozważań teoretycznych w monografii naukowej wydanej w Polsce³⁶.

Z kolei w wyniku współpracy z Urzędem Miasta Szczecin i prowadzonych badaniach na potrzeby opracowania Raportu o stanie Miasta, opisującego stan rozwoju gospodarczego w zakresie innowacyjności, inwestycji i majątku trwałego przedsiębiorstw w województwie zachodniopomorskim, przygotowałam rozdziały do monografii naukowej dotyczące diagnozy potencjału badawczo-rozwojowego³⁷ i innowacyjnego³⁸ na Pomorzu Zachodnim.

Inne prace w subdyscyplinie zarządzanie innowacjami związane były z imperatywem upowszechnienia wyników prowadzonych przeze mnie rozważań naukowych. Były również efektem badań samodzielnych i zespołowych prowadzonych na potrzeby udziału w konferencjach naukowych. Są to m.in. publikacje dotyczące znaczenia platform crowdfundingowych jako narzędzia finansowania innowacyjnych przedsięwzięć³⁹, innowacji w logistyce i transporcie⁴⁰, nowoczesnych koncepcji kreowania innowacji⁴¹ czy istotności innowacji marketingowych w zakresie rozwoju marki prywatnej⁴².

Ponadto, w latach 2016 i 2018 w ramach współpracy badawczej z pracownikami naukowymi Uniwersytetu Gdańskiego, Politechniki Częstochowskiej, Uniwersytetu

³⁵ K. Szopik-Depczyńska, K. Cheba (2017), *Wielowymiarowa analiza potencjału innowacyjnego małych i średnich przedsiębiorstw kluczowych sektorów w województwie lubuskim*, Studia i Prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, nr 48, T. 3, s. 243-254.

³⁶ Szopik-Depczyńska K. (2018), *Znaczenie wiedzy w zarządzaniu innowacjami* [w:] *Dylematy badawczo-rozwojowe we współczesnej gospodarce*, red. J. Jasińska, Wydawnictwo Naukowe Sophia, Katowice, s. 43-54.

³⁷ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Diagnoza potencjału badawczo-rozwojowego w regionie Pomorza Zachodniego* [w:] *Doskonalenie procesów produkcyjnych i logistycznych w systemie zarządzania organizacją*, Seria monografie nr 20, red. M. Górka, P. Ślaski, Wyd. Wydziału Inżynierii Produkcji i Technologii Materiałów Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa, s. 103-110.

³⁸ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Diagnoza potencjału innowacyjności regionu Pomorza Zachodniego* [w:] *Procesy rozwoju przedsiębiorstw w konkurencyjnym i innowacyjnym otoczeniu*, red. J. Kaczmarek, P. Litwa, Wyd. Fundacja Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków, s. 323-329.

³⁹ K. Szopik-Depczyńska, A. Kędzierska-Szczepaniak (2016), *Rozwój platform crowdfundingowych w Polsce*, Zarządzanie i Finanse, Vol. 14, nr 4/2, s. 101-118; A. Kędzierska-Szczepaniak, K. Szopik-Depczyńska (2017), *Polskie platformy crowdfundingowe na przykładzie Polakpotrafi.pl*, Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia, nr 5(89) cz. 1, s. 45-55.

⁴⁰ K. Szopik-Depczyńska (2017), *Innowacje w logistyce* [w:] *Ku pamięci prof. Andrzeja Zawiślaka - kreacja, nowe myślenie, innowacyjność w zarządzaniu: międzynarodowa konferencja naukowa*, red. nauk. W. Gajda, P. Soroka, Wyd. Warszawskiej Szkoły Zarządzania - Szkoły Wyższej, Warszawa 2017, s. 247-256; K. Szopik-Depczyńska (2016), *Innowacje w transporcie morskim i żegludze śródlądowej* [w:] *Inżynieria produkcji: bezpieczeństwo jako determinanta doskonalenia systemu zarządzania organizacjami*, Seria monografie nr 66, red. M. Górka, E. Staniewska, Wyd. Wydziału Inżynierii Produkcji i Technologii Materiałów Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa, s. 146-156.

⁴¹ K. Szopik-Depczyńska (2017), *Nowoczesne koncepcje kreowania innowacji* [w:] *Potencjał innowacyjny jako miara konkurencyjności przedsiębiorstwa: praca zbiorowa*, Seria Monografie nr 74, Politechnika Częstochowska, Częstochowa, red. M. Górka, E. Staniewska, s. 7-15.

⁴² K. Szopik-Depczyńska, A. Wala, (2018), *Marketing innovation in the modern distribution channel with use of own brand*, Studia i Prace WNEiZ, nr 52, t.2, s. 167-177.

Łódzkiego oraz Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie, powstały trzy monografie naukowe o charakterze teoretyczno-empirycznym. W pierwszej odniesiono się do ewolucji modeli procesu innowacyjnego, specyfiki ekonomii dzielenia się (*sharing economy*), jak i crowdsourcingu w aspekcie źródeł finansowania działalności innowacyjnej⁴³. W kolejnej monografii zagłębiono się w zagadnienia dotyczące współczesnego podejścia do działalności B+R przedsiębiorstw (*closed vs. open R&D*), podstawowych wielkości obrazujących stan sfery B+R w Polsce, form finansowania działalności innowacyjnej oraz zaprezentowano wyniki badań ankietowych dotyczących współpracy między podmiotami naukowymi i przedsiębiorstwami w ramach klastra⁴⁴. Trzecia monografia dotyczy znaczenia innowacji w kreowaniu strategii kodyfikacji, ekoinnowacji w proekologicznym zarządzaniu zrównoważonym rozwojem przedsiębiorstw, instrumentów wsparcia systemowego działalności B+R w Polsce oraz roli kreatywności i czynnika ludzkiego w zarządzaniu innowacjami⁴⁵.

Zwieńczeniem wieloletniej pracy naukowo-badawczej związanej z eksplorowaniem zagadnień w ramach subdyscypliny zarządzanie innowacjami jest wydanie monografii wskazanej jako osiągnięcie główne. Dodatkowo, opublikowałam we współautorstwie artykuł w czasopiśmie z wysokim *impact factor* z listy czasopism *Journal Citation Reports (lista A MNiSW)*. Artykuł dotyczy problematyki efektów działalności innowacyjnej przedsiębiorstw i gospodarek. Głównym celem pracy była ocena poziomu innowacyjności przeprowadzona w oparciu o zaproponowany przez autorów wskaźnik syntetyczny, do budowy którego wykorzystano dostępne w statystykach publicznych dane opisujące poziom innowacyjności gospodarek. W artykule dokonano również porównania otrzymanych wyników z *Summary Innovation Index* (SII) publikowanym w raportach *European Innovation Scoreboard* (EIS). W celu uchwycenia zmian czasie oszacowanych miar syntetycznych dla poszczególnych krajów UE wykorzystano wskaźnik średniego tempa zmian (*compound annual growth rate - CAGR*). Taka analiza porównawcza umożliwiła wykazanie, że poziom innowacyjności gospodarek narodowych można równie dobrze opisywać na podstawie znacznie ograniczonego zestawu cech diagnostycznych. Dodatkowo, zmierzono dynamikę zmian otrzymanego miernika syntetycznego oraz zbadano, które z analizowanych wskaźników istotnie różnicują badane kraje członkowskie UE pod względem poziomu innowacyjności⁴⁶.

Reasumując, w zakresie subdyscypliny zarządzanie innowacjami opublikowałam samodzielnie i we współautorstwie **pięć monografii naukowych** (w tym jedna wskazana jako główne osiągnięcie), **jeden artykuł w czasopiśmie z listy JCR, 68 artykułów** w recenzowanych czasopismach oraz **30 rozdziałów w monografiach**. Szerokie zainteresowanie tematyką zarządzania innowacjami skutkowało także moim uczestnictwem w tematycznych konferencjach naukowych, m.in. *Zarządzanie innowacjami w gospodarce; Innowacje i przedsiębiorczość. Teoria i praktyka; Business Challenges - Innowacje w biznesie; Innowacje szansą rozwoju regionu; Nowe trendy i wyzwania innowacyjnej przedsiębiorczości; Innovatica. Nauka i gospodarka – Europejska Przestrzeń Innowacyjnej Współpracy*.

⁴³ A. Kędzierska-Szczepaniak, K. Szopik-Depczyńska, K. Łazorko (2016), *Innowacje w organizacjach*, Texter, Warszawa, ss. 126, ISBN 978-83-7790-414-5.

⁴⁴ K. Szopik-Depczyńska, A. Kędzierska-Szczepaniak, K. Kładź-Postolska (2018), *Innowacje w gospodarce. Sfera B+R, finansowanie innowacji, klastry - wybrane aspekty*, Wydawnictwo Naukowe Sophia, Katowice, ss. 128, ISBN 978-83-65929-47-1.

⁴⁵ K. Szopik-Depczyńska, A. Misztal, H. Wojtaszek (2018), *Innowacyjna gospodarka – zrównoważony rozwój, ekoinnowacje i obszary wsparcia systemowego*, Wyd. Sophia, Katowice, ss 107, ISBN 978-83-65929-66-2.

⁴⁶ K. Szopik-Depczyńska, A. Kędzierska-Szczepaniak, K. Szczepaniak, K. Cheba, W. Gajda, G. Ioppolo (2018), *Innovation in sustainable development: an investigation of the EU context using 2030 Agenda indicators*, Land use policy, vol. 79, s. 251-262 (lista A MNiSW, IF: 3.194, liczba punktów wg MNiSW – 40, **artykuł w bazie Web of Science i Scopus**).

Zarządzanie logistyką

Publikacje z tego obszaru są efektem współpracy badawczej z Wyższą Szkołą Logistyki, Instytutem Logistyki i Magazynowania w Poznaniu, Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym i Uniwersytetem Zielonogóskim. Badania w ramach subdyscypliny zarządzanie logistyką dotyczyły m.in. identyfikacji obszarów warunkujących efektywność funkcjonowania i rozwój klastrów logistycznych. Wykorzystano do tego celu analizę czynnikową. Wykazała ona, iż konieczne jest wspólne podejmowanie działań ukierunkowanych na poprawę w obszarze zasobów ludzkich i zasobów finansowych co będzie się przekładało na wyniki klastra w zakresie rozwoju w tych obszarach, poprawy jego pozycji konkurencyjnej i internacjonalizacji⁴⁷. Inne badania dotyczyły określenia kierunków badań i rozwoju logistyki w Polsce. Pokazały one, iż obszary badań i rozwoju logistyki powinny być ukierunkowane na wsparcie innowacyjnych technologii zapewniających zrównoważone funkcjonowanie łańcuchów dostaw. To w konsekwencji może skutkować poprawą efektywności przewozów towarowych poprzez: wzrost wykorzystania środków transportu (np. drogowego, kolejowego, morskiego) i ograniczenie pustych przebiegów oraz emisji CO₂, większe wykorzystanie przewozów multimodalnych, większą szybkością przepływu towarów w łańcuchach dostaw, lepsze skomunikowanie dostaw wg potrzeb odbiorców i ograniczenie utrzymywanych zapasów, wyższą efektywność funkcjonowania łańcuchów dostaw (poprzez poprawę wydajności i poziomu wykorzystania infrastruktury) oraz skrócenie czasu i kosztów dostaw⁴⁸. Z kolei w pracach z zakresu zarządzania łańcuchem dostaw przedstawiono między innymi rezultaty badań empirycznych dotyczących ryzyka zakłóceń w łańcuchu dostaw w poszczególnych rodzajach transportu i sposoby jego ograniczania. Na podstawie przeprowadzonych badań określono, iż najczęstszymi skutkami zdarzeń zakłócających proces transportowy są nieterminowe dostawy oraz zniszczenie lub utrata towaru, a sposobem na ograniczenie skutków finansowych takich zdarzeń można poprzez ubezpieczenia (przewoźnicy korzystają z OCP - odpowiedzialności cywilnej przewoźnika)⁴⁹. Przeprowadzono także badania literaturowe nad dotychczasowymi sposobami definiowania pojęcia zakłóceń w kontekście łańcucha dostaw i pojęć pokrewnych⁵⁰. W zakresie instrumentów zarządzania łańcuchem dostaw, pochyłono się nad problematyką VMI⁵¹, którego zastosowanie może potencjalnie zwiększyć ryzyko w łańcuchu dostaw. Analiza wyników badań przeprowadzonych wśród przedstawicieli przedsiębiorstw stosujących VMI, ukazała, iż wykorzystywanie tego instrumentu często bywa inicjatywą jednej ze stron w relacji dostawca-odbiorca i może być narzucone. Ponadto, nie ma wskazań, które pozwalałyby stwierdzić, że zanim wdrożono ten instrument, rozpatrywano potencjalny wzrost ryzyka zakłóceń. Z kolei dzięki zastosowaniu VMI, lepiej niż konkurencja radzono sobie z zakłóceniami z zewnątrz. Odkąd polegano na dostawcy w ramach VMI, zakłócenia w dostawach od niego występowały rzadziej⁵².

⁴⁷ K. Szopik-Depczyńska, S. Saniuk, K. Cheba (2015), *Perspektywy rozwoju klastrów logistycznych w Polsce*, Logistyka, nr 6, s. 912-922.

⁴⁸ M. Stajniak, S. Konecka, K. Szopik-Depczyńska (2016), *Uwarunkowania i kierunki badań i rozwoju logistyki w Polsce*, Przedsiębiorczość i Zarządzanie. Tom XVII, zeszyt 12, część I, s. 403-415.

⁴⁹ S. Konecka, M. Stajniak, K. Szopik-Depczyńska (2016), *Ryzyko zakłóceń w sektorze TSL*, Przedsiębiorczość i Zarządzanie, Tom XVII, zeszyt 12, część II, s. 205-219.

⁵⁰ S. Konecka, M. Stajniak, K. Szopik-Depczyńska (2017), *Zakłócenia w łańcuchu dostaw*, Gospodarka Materiałowa i Logistyka, nr 2, s. 6-11. Pozostałe publikacje dotyczące łańcuchów dostaw wymienione zostały w załączniku 3.

⁵¹ VMI (ang. *vendor managed inventory*), czyli zarządzanie zapasami przez dostawcę - jeden z instrumentów zarządzania łańcuchami dostaw.

⁵² S. Konecka, M. Stajniak, K. Szopik-Depczyńska (2017), *Wpływ VMI na ryzyko zakłóceń w łańcuchu dostaw*, Studia i Materiały „Miscellanea Oeconomicae”, nr 4, tom 1, s. 145-154.

Podsumowując, zainteresowanie subdyscypliną zarządzanie logistyką zaowocowało publikacją **11 artykułów** w recenzowanych czasopismach naukowych. Wiązało się także z moim uczestnictwem w tematycznych konferencjach naukowych, m.in. *Total Logistic Management*, *Konferencja naukowa logistyki stosowanej*, *Szkoła logistyki* i inne, których wykaz znajduje się w załączniku 3.

Zarządzanie strategiczne

Nurt badawczy związany z zarządzaniem strategicznym pojawił się w związku z podjęciem współpracy z biznesem, jak i współpracą w ramach sieci badawczej, której uczestnikami są pracownicy naukowcy reprezentujący jednostki: Uniwersytet Szczeciński (w mojej osobie), Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Zielonogórski, Warszawska Szkoła Zarządzania – Szkoła Wyższa, Instytut Logistyki i Magazynowania i Università degli Studi di Messina (Włochy).

W zakresie współpracy z biznesem, sfera badań odnosiła się do restrukturyzacji przedsiębiorstw - jej uwarunkowań, obszarów, rodzajów, etapów, efektów i programu. Przygotowane z tego zakresu prace to głównie rozważania o charakterze teoretycznym oraz jedna pozycja - rozdział w monografii opisujący studium przypadku restrukturyzacji przedsiębiorstwa przemysłowego. Wykorzystałam przy tym materiały pozyskane w trakcie wizyty w przedsiębiorstwie reprezentującym sektor przemysłowy, specjalizującym się w projektowaniu i produkcji komponentów meblowych oraz wywiadu przeprowadzonego z prezesem tego przedsiębiorstwa⁵³.

W ramach tego nurtu badawczego, podjęłam także teoretyczne rozważania w temacie internacjonalizacji przedsiębiorstw i definiowania strategii przedsiębiorstwa w aspekcie działalności na globalnym rynku⁵⁴. Innym przedmiotem badań były uwarunkowania konkurencyjności jako jednego z obszarów zarządzania strategicznego, a precyzyjniej - determinanty równomiernego rozwoju przedsiębiorstw i państw członkowskich UE, co jest elementem strategicznych kierunków funkcjonowania Unii Europejskiej. Obszar ten może i powinien być rozpatrywany w odniesieniu do wielu obszarów funkcjonowania, a jednym z istotniejszych jest obszar zmian dotyczących zrównoważonego rozwoju. Jest to obecnie ważny kierunek badań, którego celem jest dążenie do takiego opracowywania strategii dalszego rozwoju UE, które będzie uwzględniać istniejące różnice rozwojowe na poziomie zarządzania strategicznego. W efekcie celem badań stało się znalezienie powiązań występujących pomiędzy wynikami osiąganymi przez przedsiębiorstwa w poszczególnych krajach członkowskich UE począwszy od najniższego poziomu monitorowania celów zrównoważonego rozwoju (*explanatory indicators level*) poprzez *operational indicators level*, aż do poziomu najwyższego (*headline indicators level*). Hierarchiczna struktura wskaźników zrównoważonego rozwoju UE, która obowiązywała do listopada 2017 roku uprawniała do stawiania tego rodzaju pytań dotyczących sposobu realizacji celów Strategii Zrównoważonego Rozwoju realizowanych przez przedsiębiorstwa. W praktyce oznacza to poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, czy realizacja celów zakładanych w strategii zrównoważonego rozwoju monitorowanych przez wskaźniki zaklasyfikowane na najniższym

⁵³ R. Depczyński, K. Szopik-Depczyńska (2017), *Analiza procesu restrukturyzacji przedsiębiorstwa - studium przypadku* [w:] Inżynieria produkcji. Wykorzystanie technologii i technik zarządzania w przedsiębiorstwach, Seria monografie nr 69, red. C. Kolmasiak, D. Strycharska, Wyd. Wydziału Inżynierii Produkcji i Technologii Materiałów Politechniki Częstochowskiej, Częstochowa, s. 105-116. Pozostałe publikacje dotyczące restrukturyzacji przedsiębiorstw wymienione zostały w załączniku 3.

⁵⁴ K. Szopik-Depczyńska (2014), *Internationalization of enterprises in modern world* [w:] MMK 2015, vol. VI, Magnanimitas, Hradec Kralove, 2014, s. 104-110; Szopik-Depczyńska K. (2014), *Defining a global strategy in enterprise* [w:] MMK 2014, vol. V, Magnanimitas, Hradec Kralove, 2014, s. 217-225.

poziomie w ich strukturze przekłada się na wyniki osiągane przez przedsiębiorstwa w poszczególnych państwach członkowskich, na wyższych poziomach agregacji tych wskaźników. Rezultatem rozważań w zakresie uwarunkowań konkurencyjności była publikacja dwóch artykułów w wysokopunktowanych czasopismach z listy *Journal Citation Reports (JCR): Ecological indicators*⁵⁵ oraz *Land use policy*⁵⁶.

Reasumując, następstwem prowadzonych badań w ramach subdyscypliny zarządzanie strategiczne jest publikacja **9 prac**, w tym **dwóch artykułów w czasopismach z listy Journal Citation Reports (JCR):** *Moje zainteresowania badawcze związane z zarządzaniem strategicznym wiązały się również z uczestnictwem w tematycznych konferencjach naukowych, w ramach których w szczególności należy zwrócić uwagę na udział w pięciu edycjach cyklicznej konferencji Globalne i lokalne wyzwania restrukturyzacji przedsiębiorstw i gospodarek* organizowanej przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie.

Zarządzanie jakością

Publikacja prac z zakresu subdyscypliny zarządzanie jakością jest efektem moich zainteresowań rozwijanych już podczas studiów magisterskich. W tym czasie dwukrotnie odbyłam praktyki studenckie w instytucji bankowej, a po obronie pracy magisterskiej, podjęłam pracę w jednym z banków i choć nie trwała ona długo ze względu na podjęcie pracy na stanowisku asystenta w Uniwersytecie Szczecińskim, pozwoliła na zaznajomienie się ze specyfiką i uwarunkowaniami funkcjonowania tego szczególnego przedsiębiorstwa usługowego w aspekcie zarządzania jakością. Dlatego też rozważania w ramach tej subdyscypliny związane są głównie z tymi instytucjami. Z kolei ze względu na pracę dydaktyczną – prowadzenie wykładów i ćwiczeń w ramach przedmiotu Zarządzanie jakością, zaistniała konieczność odnowienia i pogłębienia wiedzy z tego zakresu. Tym samym opublikowane prace dotyczyły teoretycznych rozważań związanych z zarządzaniem jakością w organizacjach⁵⁷, standardów i obszarów doskonalenia jakości w bankach⁵⁸, znaczenia kosztów jakości w doskonaleniu organizacji⁵⁹, jak i jednej z metod oceny jakości usług (Servqual)⁶⁰. Ponadto, w ramach współpracy badawczej z pracownikami naukowymi z Uniwersytetu Zielonogórskiego i Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, przeprowadziłam badania wśród 600 mieszkańców Gorzowa Wlkp. dotyczące jakości obsługi klienta przez organizatora transportu miejskiego i przewoźników. Preferencje podróżnych można określić za pomocą uporządkowanego zbioru kryteriów opisujących sposób zaspokojenia danej potrzeby, tworzących tzw. wzorzec preferencji. Otrzymane oceny dotyczące preferencji pasażerów mogą dotyczyć wielu różnorodnych aspektów. W trakcie

⁵⁵ K. Szopik-Decpczyńska, K. Cheba, I. Bąk, M. Stajniak, A. Simboli, G. Ioppolo (2018), *The study of relationship in a hierarchical structure of UE sustainable development indicators*, *Ecological indicators*, vol. 90, s. 120-131 (lista A MNiSW, IF: 3.983, liczba punktów wg MNiSW – 35, artykuł w bazie Web of Science i Scopus).

⁵⁶ K. Szopik-Decpczyńska, K. Cheba, I. Bąk, M. Kiba-Janiak, S. Saniuk, I. Dembińska, G. Ioppolo (2017), *The application of relative taxonomy to the study of disproportions in the area of sustainable development of the European Union*, *Land Use Policy*, vol. 68, s. 481-491 (lista A MNiSW, IF: 3.194, liczba punktów wg MNiSW – 40, artykuł w bazie Web of Science i Scopus).

⁵⁷ K. Szopik-Decpczyńska, S. Saniuk, K. Cheba (2015), *Quality management: theoretical basis* [w:] *Contemporary conditions and trends in enterprise management. Strategies-mechanisms-processes*, ed. A. Jaki, T. Rojek, Cracov University of Economics, Krakow, s. 107-116.

⁵⁸ K. Szopik-Decpczyńska (2013), *Standardy jakości w bankach* [w:] *Innowacje i jakość w zarządzaniu organizacjami*, red. naukowa J. Wiśniewska, K. Janasz, Wyd. CeDeWu, Warszawa, s. 207-232.

⁵⁹ K. Szopik-Decpczyńska (2015), *Quality costs in banking sector* [w:] *Young scientists Review*, ed. S. Hittmar, University of Zilina, Zilina, s. 98-102.

⁶⁰ M. Stajniak, S. Konecka, K. Szopik-Decpczyńska (2017), *Servqual jako metoda oceny jakości usług transportowych*, *Gospodarka Materialowa i Logistyka*, nr 2, s. 25-29.

realizacji badań wskazano respondentom te aspekty oceny, za które odpowiada organizator transportu (cena biletu, częstotliwość kursowania pojazdów) oraz te, które pozostają w gestii przewoźnika (warunki podróżowania w pojazdach, bezpieczeństwo podróżowania, punktualność kursowania, dostęp do informacji o oferowanych usługach, czytelność i łatwość zapamiętywania rozkładów jazdy, kultura kierujących, możliwość zgłaszania uwag). Do badania zachowań komunikacyjnych mieszkańców miast wykorzystano analizę czynnikową. Uzyskane w trakcie badań wyniki i ich analiza jednoznacznie potwierdziły, że we wszystkich wyznaczonych wymiarach pewne aspekty jakości świadczonych usług pozostające w gestii tych dwóch podmiotów są przez mieszkańców postrzegane wspólnie. Poprawa jakości jedynie w ramach czynników, za które odpowiedzialny jest np. organizator usługi i odwrotnie - wprowadzanie zmian jedynie w zakresie czynników regulowanych przez przewoźnika, nie przyniesie efektu w postaci poprawy ogólnej oceny jakości świadczonych usług⁶¹.

Podsumowując, w zakresie subdyscyliny zarządzanie jakością opublikowałam samodzielnie oraz we współautorstwie **8 prac** o charakterze teoretyczno-empirycznym, w tym rozdziały w monografiach wydanych za granicą, w wydawnictwie centralnym, monografiach pokonferencyjnych, jak i artykuły wydane w czasopismach naukowych.

Poboczne nurty badawcze

Poboczne nurty badawcze dotyczą zarówno moich zainteresowań naukowych, jak i udziału w projektach badawczych, czego następstwem jest publikacja prac samodzielnych i przygotowanych we współautorstwie. Nurty te zostaną zaprezentowane poniżej wraz z enumeracją wybranych publikacji.

Zarządzanie produkcją i technologią

Prowadzone badania w ramach tego nurtu obejmowały dwa obszary. Pierwszy z nich dotyczył metod produkcji, zarządzania działalnością operacyjną oraz postępu organizacyjnego, a uściślając – metodyki planowania tymczasowych sieci produkcyjnych w małych i średnich przedsiębiorstwach funkcjonujących w ramach klastrów przemysłowych oraz jej komputerowej implementacji. W przygotowanym z tego zakresu artykule, na podstawie badań przeprowadzonych w 23 podmiotach zrzeszonych w ramach klastra przemysłowego oraz przedsiębiorstwach z reprezentowanego przez niego sektora, zaproponowano metodykę planowania pozwalającą na wyznaczenie dopuszczalnych wariantów sieci, powoływanych celem terminowej realizacji nowych przedsięwzięć produkcyjnych w warunkach występowania ograniczeń kosztowych, zasobowych i logistycznych klastra. Takie rozwiązanie umożliwia wzrost poziomu wykorzystania zasobów produkcyjnych przedsiębiorstw klastra, pozyskanie nowych rynków zbytu oraz zwiększenie elastyczności i konkurencyjności tak samych przedsiębiorstw, jak i całego klastra⁶².

Drugi, najnowszy obszar badań, powiązany jest z moim udziałem w grupie badawczej działającej w ramach Centrum Badawczo-Rozwojowego Siłowni ORC przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Prowadzone badania

⁶¹ K. Szopik-Depczyńska, S. Saniuk, K. Cheba (2014), *Rola innowacyjnych rozwiązań transportowych w modelowaniu zachowań komunikacyjnych mieszkańców miast*, Logistyka, 6, cz. II, s. 14697-14706 (płyta CD).

⁶² Cheba K., Saniuk S., Szopik-Depczyńska K. (2015), *Aspekty planowania sieci produkcyjnych małych i średnich przedsiębiorstw funkcjonujących w klastrach*, Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu Nr 382, Strategie i logistyka w warunkach kryzysu, red. J. Witkowski, A. Skowrońska, Wrocław, s. 376-388.

dotyczą uwarunkowań funkcjonowania niskotemperaturowych elektrowni geotermalnych jako ciągle rozwijającej się i obecnie jednej z najbardziej perspektywicznych technologii produkcji energii elektrycznej. Energia geotermalna wykorzystywana jest w celach gospodarczych (jako ciepło grzewcze, suszarnicze i do produkcji prądu elektrycznego) od ponad 100 lat, przy czym wykorzystywane są głównie źródła wysokotemperaturowe zakumulowane w parach geotermalnych. Obecnie istnieje tendencja do wykorzystywania zasobów geotermalnych o coraz niższych temperaturach, a wraz z rozwojem technologii (głównie w zakresie inżynierii materiałowej) oraz świadomości racjonalnego gospodarowania zasobami energetycznymi pojawiła się inicjatywa związana z bezpośrednią produkcją prądu elektrycznego w systemie dwupłynowym. Badania nad rozwojem i komercjalizacją tej technologii realizowane są w zespole w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. Mój udział w pracach ww. zespołu dotyczy zarządzania sferą B+R w ramach realizowanego projektu. Podczas prac wykorzystuję wiedzę nabytą na studiach podyplomowych odbytych na Wydziale Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego pt. *Zarządzanie projektem badawczym i komercjalizacja wyników badań*. Celem prac zespołu jest doskonalenie technik analitycznych, aby w rezultacie znaleźć najkorzystniejsze parametry ekonomiczne, środowiskowe oraz technologiczne dla funkcjonowania elektrowni wykorzystującej m.in. obieg organiczny Clausiusa-Rankine'a - Organic Rankine Cycle (ORC). Do analiz wykorzystywane jest podejście wielokryterialne. Problematyka ta, mimo, iż może sprawiać wrażenie naukowo odległej od nauk o zarządzaniu, jest obecnie coraz częściej podnoszona w kontekście zarządzania badaniami i rozwojem. Ponadto, zagospodarowywanie nowych źródeł energii staje się powoli kluczowe szczególnie w aspekcie postępu technicznego, jak i kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw przemysłowych. Przyszłość geotermii w Polsce, poza kwestiami odpowiednich warunków złożowych, zaangażowania praktyków i inwestorów, jest uwarunkowana także współpracą z naukowcami nie tylko reprezentującymi nauki ścisłe, ale także nauki społeczne – w tym dyscyplin w ramach dziedziny nauk ekonomicznych. Pierwszym efektem prac zespołu, którego jestem członkiem, dotyczących powyższych badań i związanych z nimi rozważań, jest **publikacja artykułu w czasopiśmie z listy *Journal Citation Reports* (lista A MNiSW) – *Journal of cleaner production***⁶³.

Zarządzanie wartościami niematerialnymi

Subdyscyplina ta obecna była na przestrzeni lat w mojej pracy naukowej głównie w obszarze społecznej odpowiedzialności biznesu (*Corporate Social Responsibility – CSR*). W opublikowanych pracach teoretyczno-empirycznych z tego zakresu skupiałam się na analizie zjawiska CSR w kontekście innowacyjności, wyzwań UE (w tym zrównoważonego rozwoju), jak i tzw. „zielonego CSR” – proekologicznych działań, jako dobrej praktyki przedsiębiorstw. Wynikiem moich rozważań było przygotowanie prac na konferencje naukowe: krajową⁶⁴ (*Gospodarka, zarządzanie, środowisko*) i zagraniczną⁶⁵ (*International Masaryk Conference for Ph.D. Students and Young Researchers*).

⁶³ M. Jankowski, A. Borsukiewicz, K. Szopik-Depczyńska, G. Ioppolo (2019), *Determination of an optimal pinch point temperature difference interval in ORC power plant using multi-objective approach*, *Journal of cleaner production*, vol. 217, s. 798-807 (**lista A MNiSW, IF: 6.352, liczba punktów – 40, artykuł w bazie Web of Science i Scopus**).

⁶⁴ K. Szopik-Depczyńska (2014), *Green CSR in banks* [w:] MMK 2015, vol. VI, Magnanimitas, Hradec Kralove, s. 117-126.

⁶⁵ K. Szopik-Depczyńska (2016), *Spoleczna odpowiedzialność biznesu (CSR) w aspekcie globalizacji i zrównoważonego rozwoju* [w:] *Odpowiedzialność podmiotów na rynku*, red. B. Czerniachowicz, A. Wiczorek-Szymańska, K. Kazojć, Zapol, Szczecin, s. 9-16. Pozostałe publikacje dotyczące CSR wymienione zostały w załączniku 3.

Zarządzanie marketingiem

Obszar marketingu, mimo że w niewielkim zakresie, zaznaczył się także w moim dorobku po obronie pracy doktorskiej. W ramach badań w tym obszarze skupiłam się na problematyce działań marketingowych oraz rozwoju wyrobów i usług. Problemy badawcze rozpatrywane w ramach współpracy z pracownikami naukowymi Uniwersytetu Zielonogórskiego i Akademii im. Jana z Paradyża w Gorzowie Wlkp., dotyczyły m. in. wykorzystywania określonych narzędzi marketingowych w celu zdobycia klienta i stosowanie ich w procesie realizacji zamówienia oraz zaproponowania modelu rekurencyjnego pozwalającego na ustandaryzowanie procedury funkcjonowania handlu elektronicznego wraz z elementami promocji i reklamy⁶⁶. W ramach innych badań z tego zakresu zidentyfikowałam strategiczne założenia promocji gospodarczej oraz jej roli w zwiększaniu konkurencyjności województw Polski Zachodniej na tle strategii makroregionu i wyłonionych inteligentnych specjalizacji⁶⁷. Ponadto, zagłębiłam się tematykę uwarunkowań zastosowania marki prywatnej - jej udziału w ofercie nowoczesnego kanału dystrybucji oraz wpływu na relacje producent – detalista⁶⁸. Reasumując, w ramach tej subdyscypliny naukowej opublikowałam trzy współautorskie prace: w monografii naukowej oraz recenzowanych czasopismach.

5.3. Wskaźniki dokonań naukowych

Zestawienie dorobku naukowego w zakresie publikacji prac oraz wskaźniki dokonań naukowych po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych zostały przedstawione w tabelach 1 oraz 2.

Tabela 1. Dorobek naukowy w zakresie publikacji prac po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych

Wyszczególnienie	Dorobek naukowy publikacyjny		
	samodzielne	współautorskie	w tym publikacje w jęz. angielskim
Monografie naukowe	1*	4	-
Publikacje naukowe znajdujące się w bazie Journal Citation Reports (JRC) - lista A MNiSW	-	4	4
Publikacje w czasopismach o zasięgu krajowym - (lista B MNiSW)	21	66	10
Publikacje w pozostałych czasopismach wydawanych w Polsce	1	5	-
Publikacje w pozostałych czasopismach wydawanych za granicą	1	1	2
Rozdziały w monografii naukowej wydanej w Polsce	26	15	5
Rozdziały w monografii naukowej wydanej za granicą	9	3	12
Ogółem	59	98	33
Łączna liczba publikacji	157		

* Monografia wskazana jako osiągnięcie główne

Źródło: opracowanie własne

⁶⁶ K. Szopik-Depczyńska, S. Saniuk, T. Łagutko, A. Zagajewski (2015), *Innowacyjne narzędzia marketingowe w aspekcie logistyki zamówienia w handlu elektronicznym*, Logistyka, nr 2, s. 509-518.

⁶⁷ K. Szopik-Depczyńska, A. Wala (2017), *Inteligentne specjalizacje i promocja gospodarcza w marketingowych aliansie województw Polski Zachodniej i przedsiębiorców w kreowaniu megaprojektu terytorialnego* [w:] Współczesne wyzwania teorii i praktyki. Gospodarka-świat-człowiek, red. J. Nowakowska-Grunt, Wydawnictwo Naukowe Sophia, Katowice, s. 67-75.

⁶⁸ K. Szopik-Depczyńska, A. Wala (2018), *Znaczenie i zastosowanie marki prywatnej w nowoczesnych kanałach dystrybucji*, Prace naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, nr 505, s. 146-154.

Tabela 2. Wskaźniki dokonań naukowych po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych

Wskaźniki dokonań naukowych (stan na dzień 8.03.2019r.)	
Liczba cytowań według bazy Web of Science	46 (41 bez autocytowań)
Indeks Hirscha (h-index) według bazy Web of Science	4
Liczba cytowań według Google Scholar	274
Indeks Hirscha (h-index) według Google Scholar	7
Liczba cytowań według Publish or Perish	202
Indeks Hirscha (h-index) według Publish or Perish	7
Indywidualny sumaryczny impact factor wg listy Journal Citation Reports (JCR)	16,723

Zródło: opracowanie własne na podstawie baz: Web Of Science, Google Scholar, Publish or Perish

Z analizy bibliometrycznej opublikowanego dorobku naukowego wynika, iż od momentu uzyskania stopnia doktora nauk ekonomicznych sześciokrotnie powiększyłam swój dorobek naukowy, publikując **ponad 150 prac**, w tym **pięć monografii naukowych** oraz **cztery artykuły** w wysokopunktowanych czasopismach z listy *Journal Citation Reports (JCR)* – lista A MNiSW. 8 pozycji było efektem przygotowanej rozprawy doktorskiej, która nie została opublikowana jako zwarte wydawnictwo, a 5 pozycji zostało opublikowanych w dwóch wersjach językowych. W przedstawionym dorobku, w ramach 33 pozycji w języku angielskim, 6 artykułów znajduje się w bazie Web of Science, a 5 w bazie Scopus (w tym 4 artykuły w obu bazach).

5.4. Udział w komitetach redakcyjnych czasopism i redakcja monografii naukowych

W grudniu 2018 roku przyjąłam zaproszenie do Rady Redakcyjnej (*Editorial Board*) czasopisma z listy *Journal Citation Reports (JRC)* - *Sustainability* (lista A, IF: 2.177) w sekcji - *Economic, Business and Management Aspects of Sustainability*. Będę także pełnić funkcję redaktora (*Guest Editor*) wydania specjalnego (*Special Issue*) tego czasopisma pt. *Innovations and development of enterprises*, które ma się ukazać w 2019 roku.

Ponadto, byłam redaktorką dwóch monografii naukowych:

- *Innowacje i zarządzanie w XXI wieku*, (red. nauk.) K. Szopik-Depczyńska, I. Miciuła, Wyd. Naukowe Sophia, Katowice 2016, ss. 140, ISBN 978-83-65357-55-7.
- *Problemy zarządzania we współczesnej gospodarce*, (red. nauk.) B. Czerniachowicz, K. Szopik-Depczyńska, Wydawnictwo ZAPOL Sobczyk Spółka Jawna, Szczecin 2016, ss. 135, ISBN 978-83-7518-824-0.

5.5. Recenzje opracowań naukowych

Powierzono mi recenzje 45 prac, w tym **6 monografii naukowych** wydanych zarówno w Polsce, jak i za granicą oraz **35 recenzji artykułów** w języku angielskim dla czasopism z bazy *Journal Citation Reports (lista A MNiSW)* takich jak: *Journal of cleaner production* (IF: 6.352), *Science of The Total Environment* (IF: 4.984), *Land Use Policy* (IF: 3.194), *Transportation research. Part A: Policy and Practise* (IF: 3.082), *Sustainability* (IF: 2.177), *JCMS: Journal of Common Market Studies* (IF: 2.089), *European Journal. of International Management* (IF: 0.905).

5.6. Osiągnięcia w zakresie konferencji naukowych

Udział w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych

Uczestniczyłam w 49 konferencjach naukowych. Cztery z nich odbyły się za granicą, a 28 miało charakter międzynarodowy. W 17 konferencjach uczestniczyłam aktywnie (z wygłoszeniem komunikatu w sesji plenarnej, posterowej oraz w charakterze dyskutanta), w tym w jednej konferencji zagranicznej. W wybranych konferencjach uczestniczyłam cyklicznie. Pięciokrotnie uczestniczyłam w międzynarodowej konferencji naukowej *Globalne i lokalne wyzwania restrukturyzacji przedsiębiorstw* (corocznie zbliżona nazwa konferencji z tego cyklu) organizowanej przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie. Trzykrotnie uczestniczyłam w konferencjach: *Zarządzanie finansami* organizowanej przez moją macierzystą jednostkę, *Produkcja i zarządzanie w przemyśle* organizowanej przez Politechnikę Częstochowską, *Total Logistics Management* organizowanej przez Polską Akademię Nauk. Dwukrotnie uczestniczyłam w konferencji *Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem* organizowanej przez Uniwersytet Zielonogórski oraz konferencjach organizowanych przez moją macierzystą jednostkę: *Zarządzanie innowacjami w gospodarce* (pierwsza nazwa tej cyklicznej konferencji to - *Wykorzystanie środków UE na działalność innowacyjną w przemyśle*) oraz *Gospodarka. Zarządzanie. Środowisko*.

W dniu 17.05.2016r. podczas konferencji *Gospodarka. Zarządzanie. Środowisko* organizowanej przez moją macierzystą jednostkę, wraz z dr Karoliną Beyer, prowadziłam sesję plenarną anglojęzyczną.

Udział w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych

Byłam współorganizatorką jednej konferencji naukowej organizowanej za granicą - *Summer School. Sustainability and life cycle thinking. The integration of economic, environmental and social issues for the design of sustainable urban systems* (Università degli Studi di Messina - Włochy) oraz 10 konferencji w Polsce, w tym:

- konferencji międzynarodowych - czterech edycji konferencji *Gospodarka, Zarządzanie, Środowisko* oraz konferencji *Polish – Turkish Spring Workshop In Management* organizowanych przez moją macierzystą jednostkę,
- konferencji krajowych: *Wykorzystanie środków UE na działalność innowacyjną w przemyśle*, *Strategiczne zarządzanie klastrem - nowoczesne metody i narzędzia* oraz dwóch edycji konferencji *Zarządzanie innowacjami w gospodarce* organizowanej przez moją macierzystą jednostkę, jak i konferencji *Logistyka w ratownictwie* organizowanej przez Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny w Radomiu.

Udział w komitetach naukowych konferencji

Byłam członkiem 11 Rad Programowych międzynarodowych konferencji naukowych. Trzy z nich odbywały się za granicą i były to:

- Międzynarodowa konferencja naukowa *Innovation – Economy - Human Capital* organizowana przez Warszawską Szkołę Zarządzania – Szkołę Wyższą i Eastern European Development Agency,
- Międzynarodowa konferencja naukowa *Modern aspects of management* organizowana przez Warszawską Szkołę Zarządzania – Szkołę Wyższą,
- Międzynarodowa konferencja naukowa *The 5th Electronic International Interdisciplinary Conference* organizowana przez Publishing Society.

Byłam także członkiem 8 Rad Programowych międzynarodowych konferencji naukowych organizowanych w kraju, w tym:

- pięciokrotnie w ramach konferencji *Gospodarka, Zarządzanie, Środowisko* organizowanej przez moją macierzystą jednostkę,
- dwukrotnie w ramach konferencji *Dylematy badań naukowych w różnych dziedzinach nauki* organizowanej przez Społeczną Akademię Nauk w Krakowie, Wyższą Szkołę Mazowiecką w Warszawie przy patronacie honorowym Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

5.7. Międzynarodowe i krajowe nagrody wyróżnienia

Po obronie pracy doktorskiej, za działalność naukową, otrzymałam osiem indywidualnych nagród przyznawanych przez J.M. Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego. Otrzymałam ponadto dwa wyróżnienia za działalność dydaktyczną. Zostałam także odznaczona medalem przyznawanym przez Prezydenta RP oraz przez Ministra Edukacji Narodowej.

Nagrody i wyróżnienia za działalność naukową

Za działalność naukową, otrzymałam osiem nagród J.M. Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego, w tym:

- w roku 2009 - Indywidualną Nagrodą III stopnia Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego za wyróżnienie pracy doktorskiej pt. *Determinanty kształtowania aktywności badawczo-rozwojowej w przedsiębiorstwie*
- corocznie w latach 2012-2018 - Indywidualną Nagrodą Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego za szczególne osiągnięcia naukowe (w sumie 7 nagród).

Nagrody i wyróżnienia za działalność dydaktyczną

Za swoją pracę ze studentami otrzymałam dwukrotnie (w roku 2014 oraz 2015) wyróżnienia w plebiscycie studenckim „Złota Kreda” na najlepszą kadrę dydaktyczną Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego.

Inne nagrody i wyróżnienia

Zostałam odznaczona dwoma medalami:

- Medal Brązowy za Długoletnią Służbę - przyznany w roku 2015 przez Prezydenta RP - za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej w służbie Państwa
- Medal Komisji Edukacji Narodowej - przyznany w roku 2018 przez Ministra Edukacji Narodowej - za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania.

5.8. Udział w zespołach i sieciach badawczych

Jestem członkiem międzynarodowej sieci badawczej „*Research and Mobility*” koordynowanej przez Università degli Studi di Messina (Włochy) przy udziale partnerów z Bren School (USA), Tsinghua University (China), University of Tokyo (Japan), Queensland University of Technology (Australia). W ramach sieci badawczej odbyłam wizytę naukowo-badawczą w Università degli Studi di Messina (Włochy) w lipcu 2017r., będąc przy okazji członkiem komitetu organizacyjnego i prelegentką w ramach międzynarodowej konferencji naukowej *Summer School. Sustainability and Life Cycle Thinking. The integration*

of economic, environmental and social issues for the design of sustainable urban systems. W ramach sieci realizuję współpracę badawczą w zakresie innowacyjności i zrównoważonego rozwoju, czego efektem są 3 prace opublikowane w czasopismach z listy JCR.

W latach 2011-2015 byłam członkiem zespołu badawczego skupiającego pracowników naukowych z Uniwersytetu Szczecińskiego i Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach którego realizowałam badania dotyczące determinant innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych w Polsce. Konsekwencją prowadzonych badań i analiz była publikacja 50 prac w recenzowanych czasopismach i monografiach naukowych.

Ponadto, jestem członkiem sieci badawczej, która skupia pracowników naukowych z Instytutu Logistyki i Magazynowania w Poznaniu oraz uczelni: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Zielonogórski, Warszawska Szkoła Zarządzania – Szkoła Wyższa. Badania i analizy prowadzone w ramach sieci dotyczą innowacyjności, logistyki, zrównoważonego rozwoju, źródeł finansowania działalności przedsiębiorstw, a także zarządzania produkcją. Rezultatem działalności badawczej jest publikacja 44 prac w monografiach i czasopismach naukowych, w tym z listy JCR.

Jestem także członkiem zespołu badawczego działającego w ramach Centrum Badawczo-Rozwojowego Siłowni ORC przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym. Podczas prac zespołu wykorzystuję wiedzę pozyskaną w trakcie studiów podyplomowych dotyczącą zarządzania badaniami i rozwojem. Ponadto uczestniczę w pracach związanych z identyfikacją uwarunkowań funkcjonowania elektrowni geotermalnych. Efektem dotychczasowej pracy w tym obszarze jest opublikowanie artykułu w czasopiśmie z listy JCR.

5.9. Udział w międzynarodowych i krajowych projektach naukowo-badawczych i dydaktycznych

Brałam udział w 17 projektach o charakterze naukowo-badawczym i dydaktycznym, w tym 5 międzynarodowych.

Udział w międzynarodowych i krajowych projektach naukowo-badawczych

Brałam (lub biorę aktualnie) udział w 11 projektach badawczych jako wykonawca, w tym w trzech międzynarodowych oraz ośmiu krajowych. Projekty międzynarodowe to:

- 2017 - obecnie - *A novel approach to Urban Metabolism: integration of economic, environmental and social issues for the design of sustainable urban systems*, koordynowany przez Università degli Studi di Messina (Włochy). Moje zadania jako współwykonawcy projektu to oprócz organizacji konferencji, która odbyła się zagranicą, prowadzenie badań i analiz z zakresu zarządzania innowacjami i zarządzania strategicznego czego zwięźczeniem jest publikacja artykułów w czasopismach z listy JCR.
- 2017-2018 - *EuRegioNet – internacjonalizacja sieci i klastrów* koordynowany przez Business Innovation Centre GmbH Frankfurt (Oder) i Lubuska Fundacja Zachodnie Centrum Gospodarcze. Jako współwykonawca projektu - ekspert ds. strategii klastrów, odpowiadałam za wspieranie transgranicznych kooperacji i powstawanie sieci małych i średnich przedsiębiorstw oraz placówek naukowych w EUROREGIONIE PRO EUROPA VIADRINA.
- 2018 – obecnie - *Innowacyjne rozwiązania edukacyjne w szkolnictwie wyższym* koordynowany przez Warszawską Szkołę Zarządzania – Szkołę Wyższą i Academy of Safety and Bases of Health (Kijów, Ukraina). Jako współwykonawca projektu,

oprócz opracowania jego założeń, odpowiedzialna jestem za praktyczną weryfikację opracowanego modelu implementacji innowacyjnych technik edukacyjnych w szkołach wyższych oraz sformułowanie wniosków i rekomendacji w zakresie jego doskonalenia.

Przygotowanie i wydanie publikacji zawierających wnioski z dwóch ostatnich realizowanych projektów badawczych planowane jest po ich zakończeniu – w roku 2019.

Byłam także współwykonawcą projektów badawczych o zasięgu krajowym, w ramach badań statutowych realizowanych pod kierownictwem prof. zw. dr hab. W. Janasza (2011) oraz dr hab. J. Wiśniewskiej, prof. US (2012-2018):

- 2011 - *Aktywność innowacyjna przedsiębiorstw wobec wyzwań strategii inteligentnego i zrównoważonego rozwoju – etap I*. Efektem mojego udziału w realizacji badań była publikacja 4 artykułów w czasopiśmie.
- 2012 - *Aktywność innowacyjna przedsiębiorstw wobec wyzwań strategii inteligentnego i zrównoważonego rozwoju – etap II*. Rezultatem mojego udziału w realizacji badań była publikacja 10 artykułów i rozdziału w monografii naukowej wydanej na szczeblu centralnym (Difin).
- 2013 - *Innowacje i jakość w przedsiębiorstwie – I etap*. Następstwem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 13 artykułów i 9 rozdziałów w monografiach naukowych.
- 2014 - *Strategiczne zarządzanie projektami w przedsiębiorstwie*. Efektem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 11 artykułów i 8 rozdziałów w monografiach naukowych.
- 2015 - *Innowacje i procesy transferu technologii w strategicznym zarządzaniu organizacjami*. Rezultatem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 10 artykułów i 3 rozdziałów w monografiach naukowych.
- 2016 - *Zarządzanie przedsiębiorstwem przemysłowym we współczesnej gospodarce*. Skutkiem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 13 artykułów i 8 rozdziałów w monografiach naukowych.
- 2017 - *Zarządzanie innowacjami w przedsiębiorstwie – determinanty, koncepcje, metody (I etap)*. Następstwem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 5 artykułów i 5 rozdziałów w monografiach naukowych.
- 2018 - *Zarządzanie innowacjami w przedsiębiorstwie - determinanty, koncepcje, metody - II etap*. Efektem mojego udziału w realizacji badań była publikacja, samodzielnie i we współautorstwie, 2 artykułów i rozdziału w monografii naukowej.

Udział w międzynarodowych i krajowych projektach o charakterze dydaktycznym

Uczestniczyłam w charakterze członka zespołu w 6 projektach finansowanych przez Unię Europejską:

- 2011 – 2012 – dwa projekty: *AS Kompetencji* oraz *Z fizyką, matematyką i przedsiębiorczością podbijamy świat* – projekty skierowane do uczniów szkół ponadgimnazjalnych i realizowane przez Wydział Matematyczno-Fizyczny, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego oraz firmę Combidata Poland sp. z o.o.
- 2012 - *Innovation and Knowledge European Management's Agents (INMA)* koordynowanym w Polsce przez Zachodniopomorską Szkołę Biznesu w Szczecinie przy udziale partnerów z Hiszpanii, Grecji, Holandii i Francji. Projekt prowadzony był w ramach programu Leonardo da Vinci – Nauka przez całe życie, w komponencie - Transfer Innowacji w latach 2010-2012.

- 2012 - *PI: Nowy model kształcenia przez całe życie w budowaniu potencjału rozwojowego uczelni* koordynowany przez Izbę Gospodarczą Północnej Wielkopolski oraz Wyższą Szkołę Biznesu w Pile.
- 2013 – 2014 - *Biznes w nauce, nauka w biznesie - rozwój pracowników firm i jednostek naukowych w województwie lubuskim* koordynowanym przez Uniwersytet Zielonogórski.
- 2018 – obecnie - *Instart – Euro-African Network of Excellence fo Entrepreneurship and Innovation – Transversal Training Programme* współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Programu Erasmus +, koordynowanym przez Universidad De Las Palmas De Gran Canaria.

5.10. Staże naukowe

Dążąc do spełnienia wymagań ustawowych określonych dla procedury habilitacyjnej, w latach 2013-2016 odbyłam staże naukowe, w tym jeden w przedsiębiorstwie oraz trzy w zagranicznej jednostce naukowej.

Staż naukowy w przedsiębiorstwie

W roku 2013 odbyłam 6-miesięczny staż naukowy w przedsiębiorstwie „Związek Portów i Przystani Jachtowych - lokalna organizacja Turystyczna Zachodniopomorskiego Szlaku Żeglarskiego” w ramach projektu „Staże i szkolenia drogą do komercjalizacji wiedzy”, realizowanego przez Politechnikę Poznańską, dofinansowanego przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, podczas którego miałam okazję wykorzystać w praktyce wiedzę oraz doświadczenie badawcze. Podczas stażu uczestniczyłam także w 60h szkoleń z zakresu zarządzania innowacjami i projektami, aktywizacji i finansowania działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw oraz ochrony własności intelektualnej.

Staże naukowe w jednostce naukowej

W latach 2014-2016 wzięłam udział w trzech stażach w zagranicznej jednostce naukowej:

- 2014 i 2016 - staże naukowe w Università Degli Studi di Messina (Włochy) w ramach programu ERASMUS+ Staff Mobility (Teaching Assignments by HEI. Teaching Staff and by Invited Staff from Enterprises – STA). Celem staży była obserwacja metod badawczych i dydaktycznych, wykorzystywanych metod prezentacji wyników prowadzonych badań i form pomocy dydaktycznych i badawczych (w tym metod analizy statystycznej). Przeprowadziłam także autorskie wykłady dla studentów studiów magisterskich na kierunku Zarządzanie. Tytuł wykładów - *Innovation and quality in enterprises* (w roku 2014) oraz *Innovation management* (w roku 2016), w ramach których zaprezentowałam m.in. wyniki prowadzonych w Polsce autorskich badań naukowych.
- 2015 – staż naukowy w Università Degli Studi di Messina (Włochy) w ramach programu ERASMUS+ Staff Training Mobility – STT. W ramach stażu wzięłam udział w konsultacjach i seminariach, obserwowałam pracę grup badawczych, sposoby i formy prowadzenia zajęć oraz wykorzystywanych narzędzi w pracy badawczej i dydaktycznej, w tym stosowanego oprogramowania do analizy danych.

5.11. Współpraca z biznesem i kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z przedsiębiorstwami

W ramach współpracy z biznesem, w latach 2015 – 2017, byłam przewodniczącą Rady Nadzorczej spółki „Polskie Elektrownie Słoneczne Spółka Akcyjna” z siedzibą w Szczecinie. Do moich obowiązków należało zwoływanie i prowadzenie posiedzeń Rady Nadzorczej spółki oraz sprawowanie stałego nadzoru nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności.

Kierowałam także projektem realizowanym we współpracy z przedsiębiorstwami reprezentującymi sektor budowy jachtów w województwie zachodniopomorskim. Celem projektu było sformułowanie strategii utworzenia Klastra Jachtowego Pomorza Zachodniego. Projekt realizowany w trakcie uczestnictwa w stażu naukowym w przedsiębiorstwie zorganizowanym przez Politechnikę Poznańską, współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

5.12. Członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach

Jestem członkiem zwyczajnym 3 krajowych organizacji i towarzystw naukowych, w tym: Polskiego Towarzystwa Zarządzania Innowacjami, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego oraz Stowarzyszenia „Instytut Badań nad Innowacjami i Przedsiębiorczością”.

5.13. Działalność dydaktyczna

Prowadzę autorskie wykłady oraz ćwiczenia na studiach licencjackich i magisterskich z przedmiotów takich jak: Innowacje w przedsiębiorstwie, Innowacyjne strategie rozwoju przedsiębiorstwa, Polityka innowacyjna państwa, Polityka innowacyjna w UE, Zarządzanie jakością czy Logistyka w przedsiębiorstwie.

Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania US powierzył mi także funkcję koordynatora następujących przedmiotów w języku polskim i angielskim: *Science, technology and innovation policy*, Innowacyjność i jakość w przedsiębiorstwie, Innowacyjne strategie rozwoju przedsiębiorstw, Przedsiębiorstwo na rynku globalnym.

Prowadzę ponadto wykłady i konwersatoria w języku angielskim dla studentów z uczelni partnerskich w ramach programu wymiany studentów ERASMUS+. W Polsce prowadzę zajęcia takie jak: *Technological Progress and Innovation, Logistics Management, Innovation and quality management in enterprises*. Z kolei we Włoszech, Università Degli Studi di Messina są to przedmioty: *Innovation and quality management in enterprises* oraz *Innovation management*.

Byłam również wykonawcą w dwóch projektach krajowych o charakterze dydaktycznym skierowanych do uczniów szkół ponadgimnazjalnych, w ramach których przeprowadziłam autorskie warsztaty dla Uczniowskich Grup Projektowych z zakresu innowacji w ramach projektu *AS Kompetencji* oraz z zakresu przedsiębiorczości w ramach projektu *Z fizyką, matematyką i przedsiębiorczością podbijamy świat*.

Z kolei w ramach projektu *Instart – Euro-African Network of Excellence for Entrepreneurship and Innovation – Transversal Training Programme*, przygotowałam i prowadziłam on-line w lutym 2019 roku kurs w języku angielskim dla studentów uczelni w Afryce Północnej oraz dla pracowników, którzy tworzyć będą na uczelniach Biura Transferu Wiedzy (*Knowledge Transfer Offices*). Tytuł kursu to *Innovation in a globalised world*. Drugi kurs pt. *Innovation and competitiveness* przewidziany jest na marzec 2019 roku.

5.14. Funkcje pełnione na uczelni

W ramach macierzystej jednostki organizacyjnej pełniłam (lub nadal pełnię) następujące funkcje:

- 2013 – obecnie - Członek Zespołu ds. Jakości i Programu Kształcenia na kierunku Zarządzanie
- 2014-2016 - Koordynator Kierunkowy ds. wymiany międzynarodowej studentów i doktorantów w ramach programu ERASMUS+
- 2014-2016 - Koordynator Kierunkowy ds. wymiany studentów i doktorantów w ramach programu MOST

5.15. Osiągnięcia w zakresie umiędzynarodowienia oraz popularyzacji nauki i dydaktyki

W swojej działalności naukowej, a także dydaktycznej i organizacyjnej aktywnie uczestniczę w przedsięwzięciach mających na celu popularyzację i umiędzynarodowienie polskiej nauki i dydaktyki.

Działania w zakresie umiędzynarodowienia nauki i dydaktyki:

- publikowanie artykułów w czasopismach zagranicznych: 2 artykuły w czasopiśmie *Reports on Economics and Finance* wydawanym w Bułgarii oraz 4 - w czasopismach zawartych na liście A MNiSW, zawierającej wykaz czasopism naukowych posiadających współczynnik wpływu *impact factor (IF)*, znajdujących się na liście *Journal Citation Reports (JCR): Journal of cleaner production (IF: 6.352)*, *Ecological indicators (IF: 3.983)*, dwa artykuły w *Land use policy (IF: 3.194)*; mój indywidualny sumaryczny Impact Factor wynosi 16,723, a liczba cytowań artykułów znajdujących się w bazie Web of Science wynosi 41 bez autocytowań i są to w większości cytowania w publikacjach zagranicznych.
- publikowanie artykułów w czasopismach krajowych wydawanych w języku angielskim: *Journal of International Studies*, *Oeconomia Copernicana*, *Logforum*, *Folia Oeconomica Staetinesia*, *Journal of Agribusiness and Rural Development, Management*,
- publikowanie rozdziałów w języku angielskim w monografiach wydawanych za granicą w wydawnictwach: University of Miskolc (Węgry), Nagoya (Japonia), ARACNE editrice int.le S.r.l (Włochy), Magnanimitas (Czechy), University of Zilina (Słowacja), Srpsko Razvojno unruzenje (Serbia),
- udział w międzynarodowych konferencjach naukowych odbywających się zarówno w Polsce, jak i za granicą, w tym wygłoszenie komunikatu na konferencji zagranicznej,
- recenzowanie artykułów zgłoszonych do czasopism o zasięgu międzynarodowym, wydawanych w języku angielskim, w tym czasopism z listy A MNiSW: *Journal of cleaner production*, *Sustainability*, *Land Use Policy*, *Transportation research. Part A: Policy and Practise*, *Science of The Total Environment*, *European Journal of International Management*,
- udział w sieci badawczej *Research & Mobility* koordynowanej przez Università degli Studi di Messina (Włochy) we współpracy z partnerami z: Uniwersytetu Szczecińskiego (jestem jedynym członkiem reprezentującym Polskę), Bren School (USA), Tsinghua Univeristy (China), Univeristy of Tokyo (Japan), Queensland University of Technology (Australia),

- udział w międzynarodowym projekcie dydaktycznym (*Innovation and Knowledge European Management's Agents (INMA)*) finansowanym ze środków UE, realizowanym w konsorcjum międzynarodowym (Polska, Grecja, Francja, Hiszpania),
- udział w międzynarodowym projekcie dydaktycznym *Instart – Euro-African Network of Excellence for Entrepreneurship and Innovation – Transversal Training Programme* finansowanym ze środków UE, realizowanym w konsorcjum międzynarodowym (Polska, Hiszpania, Włochy, Portugalia, Libia, Tunezja, Algieria, Egipt, Maroko),
- udział w działaniach na rzecz promocji nauki Polskiej oraz Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego za granicą - corocznie w latach 2015-2017, podczas pobytu w Università degli Studi di Messina (Włochy).
- prowadzenie zajęć w języku angielskim w ramach programu Erasmus + dla studentów zagranicznych, podczas których propagowałam badania naukowe prowadzone w Polsce.

Działania popularyzujące naukę:

- organizacja i udział w serii spotkań z przedstawicielami przedsiębiorstw regionu Pomorza Zachodniego reprezentujących sektor budowy jachtów w terminie sierpień-wrzesień 2013. Spotkania miały na celu opracowanie strategii utworzenia klastra jachtowego zrzeszającego przedsiębiorstwa z województwa zachodniopomorskiego oraz zaprezentowanie i uprzyścislenie wyników przeprowadzonych przeze mnie badań naukowych dotyczących determinant jego utworzenia. W ramach spotkań, które miały miejsce w siedzibie Związku Portów i Przystani Jachtowych - Lokalnej Organizacji Turystycznej Zachodniopomorskiego Szlaku Żeglarskiego w Szczecinie pełniłam funkcję moderatora.
- publikacja artykułu popularnonaukowego w czasopiśmie branżowym *Przemysł jachtowy* na temat uwarunkowań współpracy i innowacyjności przedsiębiorstw branży jachtowej na Pomorzu Zachodnim.
- udział w *Festiwalu BOSS. Rozwój. Kariera. Sukces*, którego organizatorem było Studenckie Forum Business Centre Club w Zielonej Górze, gdzie podczas warsztatów i prelekcji z przedstawicielami wybranych firm z województwa lubuskiego upowszechniałam wiedzę z zakresu zarządzania innowacjami i przedsiębiorczości.
- prowadzenie warsztatów z zakresu innowacji i przedsiębiorczości w szkołach ponadgimnazjalnych w ramach projektów: *AS Kompetencji* oraz *Z fizyką, matematyką i przedsiębiorczością podbijamy świat*, podczas których prezentowałam, oprócz zagadnień teoretycznych, wyniki prowadzonych badań naukowych z tego zakresu.

5.16. Opieka naukowa nad studentami

W Katedrze Zarządzania Przedsiębiorstwem WNEiZ US, której jestem członkiem, opiekę naukową nad studentami oraz funkcję promotora pełnią wyłącznie pracownicy naukowo-dydaktyczni posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego. Byłam jednak wielokrotnie recenzentką prac dyplomowych. W sumie powierzono mi recenzje 26 prac dyplomowych (licencjackich i magisterskich) na kierunku Zarządzanie.

5.17. Wykonanie ekspertyz i opracowań na zamówienie

Posiadam doświadczenie z zakresu współpracy z instytucjami samorządowymi. Byłam autorką opracowań sporządzanych na rzecz Urzędu Miasta w Szczecinie: „*Działalność badawcza i rozwojowa (B+R) w regionie Pomorza Zachodniego w latach 1997-2012*”; „*Majątek trwały i działalność inwestycyjna przedsiębiorstw w Szczecinie*”; „*Innowacyjność gospodarki Szczecina*”, na potrzeby Raportów o stanie Miasta Szczecin w ramach działu – Gospodarka, jak również ekspertyzy „*Strategia rozwoju klastra transgranicznego Lubuskie - Brandenburgia*” dla Business Innovation Centre GmbH Frankfurt (Oder) i Lubuskiej Fundacji Zachodnie Centrum Gospodarcze.

5.18. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych

Byłam członkiem Zespołu Oceny Projektów w trakcie projektu *AS Kompetencji*, realizowanego w szkołach ponadgimnazjalnych, prowadzonego przez Wydział Matematyczno-Fizyczny, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego oraz firmę Combidata Poland sp. z o.o., współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Oceniałam w nim prezentacje Uczniowskich Grup Projektowych z zakresu przedsiębiorczości i innowacji.

5.19. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych

Swoje kwalifikacje zawodowe (naukowe i dydaktyczne) podnosiłam w ośmiu szkoleniach, czterech warsztatach i jednym kursie. Można wymienić następujące:

- 2010 – Szkolenie „*Pozyskiwanie środków na finansowanie wdrożeń wyników prac badawczych*”
- 2011 – Szkolenie „*Komercjalizacja dokonań naukowych oraz praktyczne aspekty wdrażania prac B+R w biznesie*”
- 2011 – Warsztaty „*Co to są innowacje? czyli od badań podstawowych po zastosowanie w przemyśle; przykłady projektów innowacyjnych współfinansowanych przez UE*”
- 2011 – Warsztaty „*Zarządzanie projektami w firmie / urzędzie / JBR-rze, czyli jak organizować pracę nad realizacją projektu*”
- 2011 – Warsztaty „*Współpraca z instytucjami finansowymi*”
- 2011 – Warsztaty „*Ochrona własności intelektualnej*”
- 2013 – Szkolenie „*Doradztwa indywidualnego*”
- 2013 – Szkolenie „*Zakładanie działalności gospodarczej Spin off/out*”
- 2013 – Kurs „*Spin off/out*”
- 2013 – Szkolenie „*Zarządzanie projektami B+R*”
- 2013 – Szkolenie „*Finansowanie innowacji i działalności B+R*”
- 2013 – Szkolenie „*Ochrona własności intelektualnej*”
- 2013 – Szkolenie „*Nauka dla biznesu*”

5.20. Zestawienie pozostałych osiągnięć naukowych, organizacyjnych i popularyzatorskich

Zestawienie pozostałych osiągnięć po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych przedstawia tabela 3.

Tabela 3. Zestawienie pozostałych osiągnięć naukowych, organizacyjnych i popularyzatorskich po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych

Wyszczególnienie	Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze, organizacyjne i popularyzatorskie	
Redakcje monografii naukowych	2	
Recenzje artykułów w czasopismach	czasopisma z listy JCR (lista A MNiSW)	pozostałe czasopisma
	35	4
Recenzje monografii	6	
Udział w komitetach redakcyjnych czasopism	czasopismo z listy JCR (lista A MNiSW)	pozostałe czasopisma
	1	-
Udział w projektach badawczych	krajowe	międzynarodowe
	8	3
Udział w projektach o charakterze dydaktycznym	krajowe	międzynarodowe
	4	2
Udział w zespołach i sieciach badawczych	krajowe	międzynarodowe
	3	1
Bezpośredni udział w konferencjach naukowych	w Polsce	za granicą
	29	3
Aktywny udział w konferencjach naukowych (wystąpienie w sesji plenarnej, posterowej i w charakterze dyskutanta)	w Polsce	za granicą
	16	1
Udział w radach programowych konferencji	w Polsce	za granicą
	7	3
Udział w komitetach organizacyjnych konferencji	w Polsce	za granicą
	10	1
Udział w zespołach konkursowych	1	
Udział w organizacjach oraz towarzystwach naukowych	3	
Stáže naukowe w przedsiębiorstwie	1	
Stáže naukowe w zagranicznej jednostce naukowej	3	
Nagrody za działalność naukową	8	
Nagrody za działalność dydaktyczną	2	
Inne nagrody i wyróżnienia	2	
Wykonanie ekspertyz i opracowań na zamówienie	4	
Osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki	4	
Osiągnięcia w zakresie internacjonalizacji nauki i dydaktyki	10	
Ukończenie szkoleń i warsztatów podnoszących kwalifikacje naukowo – dydaktyczne	13	

Źródło: opracowanie własne

Powyżej zaprezentowałam najważniejsze, w moim przekonaniu, osiągnięcia po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych i drogę dojścia do nich. Jestem przekonana, iż mój łączny dorobek i główne osiągnięcie naukowe stanowią znaczący wkład w rozwój nauk o zarządzaniu. Mam ponadto jasny plan własnego rozwoju naukowego, a wystąpienie z wnioskiem o nadanie mi wyższego stopnia naukowego jest istotną przesłanką jego urzeczywistnienia.

Katarzyna Kopiecka-Depczyńska

Szczecin, 8.03.2019r.